

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dity Řepkové, Ph.D. a přísedících Ing. Vladimíry Konečné a Marie Paulíkové v hlavním líčení konaném dne 8. února 2023 v Brně

takto:

Obžalovaní

1. **S. S.**, narozený XXXXX, státní příslušník XXXXX, bytem XXXXX, nezaměstnaný, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX, jako spolupracující obviněný, ve smyslu § 178a trestního řádu,
2. **E. M.**, narozený XXXXX, státní příslušník XXXXX, bytem XXXXX, nezaměstnaný, t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici XXXXX,
3. **G. I.**, narozený XXXXX, státní příslušník XXXXX, bytem XXXXX, provozní, t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici XXXXX,
4. **T. V.**, narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX, nehlášeně bytem XXXXX, OSVČ,
5. **P.V.**, narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX, nehlášeně bytem XXXXX, starobní důchodce,
6. **M. S.**, narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX, OSVČ,

jsou vinni, že

I. S. S.

aniž by disponoval příslušným povolením k zacházení s omamnými a psychotropními látkami, tedy v rozporu s ustanovením § 3, § 4 an. zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o návykových látkách“), za účelem získání majetkového prospěchu, neoprávněně nakládal s látkou kokain, přičemž věděl, o jakou látku se jedná a že nakládání s ní bez příslušného povolení je nezákonné, od přesně nezjištěné doby nejpozději však

- blíže nezjištěný den v roce 2018, na přesně nezjištěném místě v Nizozemsku za účelem další distribuce, zakoupil od neustanovené osoby „Albánce“ jeden kilogram omamné látky kokain, za který zaplatil 34 000 € a který mu poté do České republiky převezl vozidlem neustanovený kurýr „Chorvat“, tento kokain pak sám postupně rozprodal zčásti v Praze a zčásti v Teplicích různým neustanoveným odběratelům,
- v blíže nezjištěné dny opakovaně v průběhu roku 2018 až 2019, minimálně v deseti případech, za účelem další distribuce, dovezl z Rakouska z města Vídeň v souhrnu 2 kg omamné látky kokain, který odebral od osoby K.S. s přezdívkou „T.“ tzv. do komise s tím, že za kokain zaplatí po jeho prodeji, odebraný kokain sám převezl do České republiky do města Brna, kde jej postupně prodal na diskotékách a v restauracích různým neustanoveným odběratelům,
- v přesně nezjištěný den v únoru 2020 v Brně u baru Retro prodal pravomocně odsouzenému L. Z. celkem 10 gramů kokainu za částku 12 000 Kč,
- dne 19. 6. 2020 v Brně, na přesně nezjištěném místě prodal pravomocně odsouzenému L.Z. celkem 10 gramů kokainu za blíže nezjištěnou cenu,

přičemž kokain (methylester benzoylekgonin) je uveden jako omamná látka v Příloze č. 1, Seznamu č. 1 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a je zařazen do seznamu I podle Úmluvy o omamných látkách,

II. S. S., E. M. a G. I.

aniž by disponovali příslušným povolením k zacházení s omamnými a psychotropními látkami, tedy v rozporu s ustanovením § 3, § 4 an. zákona o návykových látkách, za účelem získání majetkového prospěchu, každý svým dílem neoprávněně nakládali s látkou kokain, přičemž věděli, a na základě svých poměrů museli vědět, o jakou látku se jedná a že nakládání s ní bez příslušného povolení je nezákonné, od přesně nezjištěné doby minimálně však v průběhu roku 2020 na území České republiky a na území Rakouské republiky, S.S., veden záměrem získat majetkový prospěch z obchodování s omamnou látkou kokain, s cílem maximalizovat úspěch své činnosti a znesnadnit své odhalení a dopadení, vytvořil společně s E.M. a dalšími přesněji nezjištěnými osobami organizovanou skupinu, v níž společně figurovali jako objednatelé dovozu a nákupci mj. omamné látky kokain v Rakousku, následně i jako prodejci této látky zájemcům v České republice, přičemž

- S.S. v blíže nezjištěné době v letních měsících roku 2019 na přesně nezjištěném místě v Rakouské republice ve městě Vídeň, převzal od G.I. celkem 200 gramů kokainu, který byl

slisovaný do tvaru čtyřúhelníku a který měl pocházet od „Černohorců“ s tím, že za kokain S. zaplatí po jeho prodeji v České republice, kam jej poté S. sám převezl a ve městě Brno, pravděpodobně u OC Špalíček na ul. Mečová 2 a v místě svého bydliště na ul. XXXXX, tento kokain předal minimálně ve dvou případech, vždy po 100 gramech, pravomocně odsouzenému F.B., který mu za něj však nezaplatil a takto mu vznikl dluh v celkové výši 380 000 Kč,

- S.S. za aktivní spolupráce E.M., poté co kontaktovali a sjednali odběratele kokainu v České republice a domluvili s ním, že mu opatří ve Vídni cca 200 g kokainu, dne 29. 6. 2020 společně S. a M. navedli svým vozidlem odběratele z Brna na místa setkání do Vídně, kde v době od 13:09 hodin do 13:15 hodin na ul. Erdebergstrasse 189, na benzinové čerpací stanici ENI, odběrateli - osobě vystupující podle § 102a odst. 1 písm. a) trestního řádu pod jménem O., prostřednictvím doposud neustanovených osob, opatřili a poté sami prodali za částku 12 000 € slisovanou bílou látku deklarovanou jako kokain, a to ve formě pravoúhlého bloku o celkové hmotnosti 199,42 gramů (netto) s obsahem 87,5% hydrochloridové soli kokainu, což činí 174,58 gramů s obsahem 78,2%, kokainové báze, což činí 155,85 gramů, kterou na místo prodeje přivezl G.I. vozidlem BMW 3, červené barvy, RZ: XXXXX přičemž finanční hotovost od O. ve výši 12 000 € G.I. předal E.M., který současně převzal kokain, který za přítomnosti S.S. předal ve vozidle O. k převozu do ČR,
- G.I. v blíže nezjištěné době v druhé polovině roku 2020 přivezl po předchozí osobní dohodě s E.M. (který byl k této dohodě instruován S.S.), z Rakouské republiky z města Vídně do České republiky, do města Brno k IBC centru na ulici Příkop č. 4, za účelem distribuce v České republice, celkem 100 gramů kokainu, který byl uložený v jeho vozidle, které zaparkoval před vchodem do IBC centra a po osobní dohodě přivezený kokain z vozidla vyzvedl E.M. poté, co mu I. vozidlo odemkl dálkovým ovládáním a kokain M. odnesl k sobě domů, kde jej předal S.S., který jej pak dále distribuoval neznámým odběratelům, přičemž za tento kokain I. dohodnutou cenu 55 € za 1 gram nezaplatili,

přičemž kokain (methylester benzoylekgonin) je uveden jako omamná látka v Příloze č. 1, Seznamu č. 1 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, a je zařazen do seznamu I podle Úmluvy o omamných látkách,

III. S. S., E. M., T. V., P. V. a M. S.

ačkoli si byli vědomi protiprávnosti svého jednání, neboť nejsou držiteli povolení k zacházení s návykovými látkami, s přípravky obsahující návykové látky podle § 3, § 4 an. zákona o návykových látkách, a s prekursory, vedeni společným záměrem získat majetkový prospěch z obchodování s léky s obsahem pseudoefedrinu, a to nejméně léčiv Rhinostop, Clarinase či Rinasek, obsahujících prekursor pseudoefedrin ve smyslu čl. 2 písm. a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004, o prekursorech drog, s cílem maximalizovat úspěch své činnosti a znesnadnit své odhalení a dopadení v součinnosti směřující k opakovanému nákupu a prodeji uvedených léků, o kterých věděli, že budou sloužit k nelegální výrobě metamfetaminu, přičemž S.S. a E.M. figurovali jako objednatelé dovozu minimálně ze Srbska z města XXXXX, nákupci a prodejci, ve spolupráci s dosud plně neustanovenými osobami, které figurovaly jako dodavatelé, zejména s osobou přezdívanou „B.“ (samostatně trestně stíhaný B.S., nar. XXXXX), který léky do České republiky převážel utajeným způsobem v rezervních pneumatikách, zbavené krabiček, příbalových letáků a vyloupané z blistrů, přičemž léky takto přivezl a předal v minimálně šesti případech à 50 000 léků

(5 000 krabiček), tj. v souhrnu nejméně 300 000 tablet (30 000 krabiček), přičemž S.S. s E.M. tyto léky dále se ziskem prodávali T.V., P.V., M.S. a dalším odběratelům, kteří z nich následně vyráběli metamfetamin či je dále prodávali se ziskem, kdy S.S. a E.M. společně a po vzájemné dohodě od přesně nezjištěné doby, minimálně však od podzimu 2019 do jejich zadržení, tj. do dne 16. 2. 2021, objednávali dovoz léčiv s obsahem pseudoefedrinu minimálně ze Srbska za částku 4 € za 10 léků (1 ks krabičky), které pak na území České republiky v Brně skladovali v přístavku a kolárně domu na adrese XXXXX a dále nabízeli a se ziskem prodávali za částku 6 či 10 € za 1 krabičku, přičemž takto jednali mimo jiné v těchto konkrétních případech:

- v přesně nezjištěné době krátce před 6. 6. 2020 S.S. a E.M. objednali u neustanovené osoby dovoz 3 200 balení léčiva Rinasek (s označením M1 na tabletě) ze Srbska, obsahujícího 60 mg prekursoru pseudoefedrinu v jednotce lékové formy, přičemž v balení se nacházelo vždy 10 jednotek (tablet) s tím, že dovozci uhradili 4 € za jedno balení, které již v té době zamýšleli prodat za cenu 10 € dalším osobám k výrobě metamfetaminu – pervitinu, následně o dovozu informovali P.V., který jako odběratele sjednal M.S., kterému dne 6. 6. 2020 po 16:10 hod. v Brně S.S. ve svém vozidle sjednal za přítomnosti P.V. prodej celkem 111 balení léčiva Rinasek za celkovou částku 30 000 Kč, kterou před samotným prodejem M.S. vybral v bankomatu České spořitelny, a.s., v obchodním centru Meta v Brně, poté společně přejeli do bydliště E.M., který M.S. za jejich přítomnosti předal zaplacené léčiva, která byla uložena v přístavku, který užíval, následně S.S. předal za sjednanou úplatu 270 000 Kč celkem 1 000 balení s obsahem 10 000 tablet uvedeného léčiva P.V. s tím, že V. mu tuto částku uhradí dodatečně, přičemž z množství zakoupeného P.V., které měl uložené u M.S., M.S. část zakoupených tablet za částku 150 000 Kč (cca 5 550 tablet) předal D.P., nar. XXXXX, který s nimi naložil blíže nezjištěným způsobem,

přičemž M.S. za použití chemickotechnologického postupu s využitím příslušných chemikálií na k tomu sloužícím zařízení, které měl k dispozici, z léčiv mu předaných dne 6. 6. 2020 (1110 tablet) vyrobil přesně nezjištěné množství látky metamfetamin hydrochlorid (dále jen „pervitin“), kdy uvedené množství léčiv bylo způsobilé k výrobě cca 39 g pervitinu, a z množství 10 000 tablet, které převzal P.V., by bylo možné vyrobit 350,45 g pervitinu, z toho z 5 500 tablet by bylo možné získat 194,5 g pervitinu,

- dále M.S. léčivo Rinasek s obsahem 60 mg prekursoru pseudoefedrinu přebíral od S.S. a E.M. prostřednictvím P.V., který mu jej nosil do pizzerie Pivoli v Brně na ul. XXXXX, nebo přímo od S.S. a E.M. v přístavku domu XXXXX, průběžně od června 2020 do konce roku 2020 jej prodával, a to minimálně ve dvou případech opět D.P., nar. XXXXX, kterému Rinasek (s označením M1 na tabletě) prodal v průběhu uvedeného období v pizzerii Pivoli, za celkovou částku 180 000 Kč (cca 6 660 tablet),

kdy z takového množství prodaného by bylo možné za použití chemickotechnologického postupu s využitím příslušných chemikálií na k tomu sloužícím zařízení získat 233,4 g pervitinu,

- dne 18. 6. 2020 v době po 14:20 hod., v Brně, ve svém vozidle, sjednal S.S. s T.V. dovoz ze zahraničí, pravděpodobně ze Srbska, a následné předání 3 000 balení (krabiček) léčiva Rhinostop, obsahujícího 61,2 mg prekursoru pseudoefedrinu v jednotce lékové formy, přičemž v balení se nacházelo vždy 10 jednotek (tablet) množstvím k samotnému předání došlo v blíže nezjištěný den do 21. 6. 2020, kdy T.V. S.S. a E.M. informoval, že léčiva, která byla uschována v rezervní pneumatice převzal, vyjmul, vážil a následně předával k výrobě pervitinu dalším osobám,

příčemž množství předaných léčiv T.V. bylo za použití chemickotechnologického postupu s využitím příslušných chemikálií na k tomu sloužícím zařízení, způsobilé k výrobě cca 1 080 g pervitinu,

- dne 21. 6. 2020 po 19:00 hod. v Brně, S.S., E.M. a T.V. společně projednali, že z jimi opatřených léčiv s obsahem pseudoefedrinu, jím dosud neustanovený výrobce vyrobil metamfetamin v podobě krystalů, a to v množství nejméně pěti injekčních aplikátorů naplněných množstvím cca 17 ml (à 10 g látky), který již distribuovali neustanovené osobě,
- v blíže nezjištěné době, v polovině roku 2020, v Brně na ul. XXXXX v kanceláři T.V., mu S.S. a E.M. předali za účelem další distribuce celkem 15 gramů kokainu, který je následně prodal či předal dalším neustanoveným odběratelům,
- dne 28. 6. 2020 po 14:30 hod. S.S. s E.M. společně objednali u nezjištěné osoby dovoz tablet léku Rhinostop nebo Rinasek v minimálním množství 1 000 balení ze zahraničí, pravděpodobně ze Srbska do České republiky, přičemž na tomto množství by měli zisk 2 000 €,
- v přesně nezjištěný den, krátce před 13. 10. 2020, S. S. předal blíže nezjištěné léčivo s obsahem pseudoefedrinu o celkové hmotnosti 1 670 g (cca 750 balení) M.Č., nar. XXXXX, který z něj následně vyrobil metamfetamin či tato léčiva předal k výrobě další osobě a dne 13. 10. 2020 za přítomnosti E.M. S.S. uhradil zbývající část nedoplněné ceny za prodej těchto léčiv,

příčemž množství předaných léčiv M.Č. bylo za použití chemickotechnologického postupu s využitím příslušných chemikálií na k tomu sloužícím zařízení, způsobilé k výrobě cca 270 g pervitinu,

- dále S.S. s E.M. do dne 16. 2. 2021 přechovávali za účelem další distribuce v tzv. kolárně, která je součástí domu na ul. XXXXX, léčivo s obsahem pseudoefedrinu Rinasek (s označením M1 na tabletě) s obsahem 60 mg prekursoru pseudoefedrin v jednotce lékové formy (tablety), zbavené krabiček a příbalových letáků a vyloupané z blistrů, zčásti uložené ve 4 igelitových taškách a zčásti ukryté v pneumatice nasazené na plechovém disku a uložené mezi dalšími pneumatikami, v celkovém množství 81 506 ks tablet,

příčemž toto množství bylo za použití chemickotechnologického postupu s využitím příslušných chemikálií na k tomu sloužícím zařízení, způsobilé k výrobě 2 882 g pervitinu,

dále E.M. do dne 16. 2. 2021 přechovával za účelem další distribuce v přístavku u svého bydliště, tedy na ulici XXXXX, který užíval, metamfetamin hydrochlorid, známý jako pervitin, a to v množství 0,169 g, přičemž pervitin na tomto místě v předchozí době umožnil užívat minimálně osobám:

- V.P., nar. XXXXX, v přesně nezjištěné době od ledna 2021 do 16. 2. 2021 alespoň ve 3 případech, zdarma, užít nosem vždy jednu uživatelskou dávku pervitinu, který jí připravil na stole v přístavku,
- M.S., nar. XXXXX, v přesně nezjištěné době v roce 2020, v 10-15 případech, zdarma a v některých případech za provedení stavebních prací, užít nosem vždy jednu uživatelskou dávku pervitinu, který mu připravil na stole v přístavku,

dále M.S. od přesněji nezjištěné doby do 16. 2. 2021 přechovával v místě svého bydliště nejméně část technologie a látky nezbytné pro výrobu pervitinu tzv. českou cestou, např. varné a laboratorní sklo, laboratorní stojan, odměrné nádoby, míchadlo, nálevky, filtry, teploměry, toluen, jod, červený fosfor, kyselinu fosforečnou, kyselinu chlorovodíkovou a celkem 14,5 gramů metamfetaminu s obsahem 10,98 gramů metamfetaminu báze,

dále T.V. od přesněji nezjištěné doby do 16. 2. 2021 přechovával v místě svého bydliště nejméně část technologie nezbytné pro výrobu pervitinu tzv. českou cestou, např. varné a laboratorní sklo, odměrné nádoby, teploměr, mixér a elektrické míchadlo, vařič, červený fosfor, jod, kyselinu chlorovodíkovou, hydroxid sodný a celkem 8,8 gramů metamfetaminu s obsahem 5,6 gramů metamfetaminu báze,

příčemž

látká metamfetamin, obecně známa jako pervitin je uvedena v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, které podle § 44c zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, stanoví seznamy omamných a psychotropních látek, a dále je zařazen do Seznamu II. Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb.), a prekursor efedrin (pseudoefedrin) je jako prekursor uvedený v přílohách k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 a v Nařízeních Rady (ES) č. 111/2005,

látká kokain (methylester benzoylekgonin) je uveden jako omamná látka v Příloze č. 1, Seznamu č. 1 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a je zařazen do seznamu I podle Úmluvy o omamných látkách,

a S. S. se výše popsaného jednání dopustil, ačkoliv byl rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2020 č. j. 1 T 10/2019-2711, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 7. 2020 č. j. 6 To 46/2020-3096, resp. ze dne 2. 6. 2022 č. j. 6 To 46/2020-3969 odsouzen pro zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), c) trestního zákoníku, dílem spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou,

IV. S. S. a E.M.

v rámci již dříve vytvořené organizované skupiny osob podílejících se v dalších případech každá svou dílčí úlohou ve výsledku společně na opakovaném nákupu omamné látky kokain v Rakousku a jejím prodeji zájemci do České republiky, přičemž v této skupině figurovali S.S. a E.M. jako osoby zajišťující v České republice zájemce o kokain a vedoucí jednání s dalšími spolupachateli v Rakouské republice o konkrétních nákupech a prodeích, a to ve spolupráci s neustanovenými osobami, zdržujícími se v Rakouské republice, které figurovaly jako dodavatelé omamné látky kokain,

vedení společným záměrem v konkrétním případě získat majetkový prospěch toliko z předstírání prodeje omamné látky kokain zájemci o její nákup, přičemž N.G., nar. XXXXX (pravomocně v této věci odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2022 sp. zn. 48 T 8/2022) v rámci skupiny působil jako osoba předstíraného dodavatele a prodejce kokainu v Rakouské republice, společně jednali tak, že

- S.S. a E.M. poté, co po předchozím odběru kokainu opětovně s odběratelem kokainu v České republice sjednali, že opatří k prodeji v Rakouské republice ve Vídni cca 300 g kokainu s tím, že k jeho předání dojde dne 27. 8. 2020, již však nejpozději během cesty z České republiky do Vídně byli rozhodnutí odběratele kokainu uvést v omyl a prodat mu látku bez drogového účinku, proto nejprve ve Vídni v Café Metropolis se setkali s N. G., který informován o tomto společném záměru zakoupil křidu, všichni pak společně připravili balíček s rozdrčenou křidou tak, aby působil dojmem jako balíček kokainu, za který tuto křidu vydávali, poté se v době od 17:13 hodin do 17:18 hodin setkali na ul. Erdebergstrasse 189, na benzinové čerpací stanici ENI, s odběratelem – osobou vystupující podle § 102a odst. 1 písm. a) trestního řádu pod jménem O., připravenou křidu na místo dle dohody přivezl N.G. vozidlem Audi A3, šedé barvy, reg. zn. XXXXX, poté M. převzal od O. finanční hotovost 16 500 €, zanesl ji k vozidlu G., kde ji hodil přes otevřené okénko spolujezdce dovnitř vozidla, převzal oválný balíček s křidou, deklarovaný jako kokain o celkové hmotnosti 281,09 g, tento balíček přenesl do vozidla O. a tam jej předal tak, že jej vložil do jeho batohu, přičemž S. celý postup sledoval a dohlížel na něj, poté z místa všichni odjeli, následně se S., M. a G. sešli u G. v bytě a odešli do kavárny Metropolis ve Vídni, kde si podvodně získanou finanční hotovost rozdělili tak, že G. dostal 1 500 €, M. 7 500 € a S. 7 500 €, následně provedeným znaleckým zkoumáním osobou O. zakoupené látky, nebyla zjištěna přítomnost omamné látky kokain, čímž způsobili České republice - Policii České republiky, Útvaru speciálních činností Služby kriminální policie a vyšetřování, škodu v celkové výši 433 455 Kč (dle kursu ČNB k uvedenému dni 26,27 Kč za 1 €),

tedy

obžalovaný S. S.

pod bodem I., II., III.

neoprávněně jinému nabídl, prodal, jinak opatřil a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku a prekursor ve velkém rozsahu, a ač byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, čin spáchal ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech; dílem se dopustil jednání, které směřovalo k opatření pro jiného prekursoru, avšak k jeho dokonání nedošlo,

pod bodem IV.

sebe a jiného obohatil tím, že někoho uvedl v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, a čin spáchal jako člen organizované skupiny,

obžalovaný E. M.

pod bodem II., III.

neoprávněně jinému nabídl, prodal, jinak opatřil a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku a prekursor ve velkém rozsahu, čin spáchal ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech; dílem se dopustil jednání, které směřovalo k opatření pro jiného prekursoru, avšak k jeho dokonání nedošlo,

pod bodem IV.

sebe a jiného obohatil tím, že někoho uvedl v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, a čin spáchal jako člen organizované skupiny,

obžalovaný G. I.

pod bodem II.

neoprávněně jinému dovezl, zprostředkoval a prodal omamnou látku ve značném rozsahu,

obžalovaný T. V.

pod bodem III.

neoprávněně jinému prodal, jinak opatřil a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku a prekursor ve značném rozsahu,

obžalovaný P.V.

pod bodem III.

neoprávněně jinému nabídl, prodal, jinak opatřil a pro jiného přechovával prekursor ve značném rozsahu,

obžalovaný M. S.

pod bodem III.

neoprávněně vyrobil, jinému nabídl, prodal a pro jiného přechovával prekursor a psychotropní látku ve značném rozsahu,

čímž spáchali**obžalovaný S. S.**

pod bodem I., II., III.

zvláště závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písm. b), odstavec 3 písm. c), odstavec 4 písm. c) trestního zákoníku, dílem spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem IV.

zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3, odstavec 4 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaný E. M.

pod bodem II., III.

zvláště závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 3 písm. c), odstavec 4 písm. c) trestního zákoníku, dílem spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem IV.

zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3, odstavec 4 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaný G. I.

pod bodem II.

zvláště závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písm. c) trestního zákoníku,

obžalovaný T. V.

pod bodem III.

zvláště závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písm. c) trestního zákoníku,

obžalovaný P.V.

pod bodem III.

zvláště závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písm. c) trestního zákoníku,

obžalovaný M. S.

pod bodem III.

zvláště závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzují se**obžalovaný S. S.**

podle § 283 odstavec 4 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku a § 58 odstavec 2, odstavec 5 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **9 (devíti) roků**.

Podle § 56 odstavec 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 70 odstavec 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- mobilní telefon zn. Samsung Galaxy A6+, IMEI: XXXXX, černé barvy, včetně SIM karty T-Mobile XXXXX s tel. č. XXXXX,
- mobilní telefon zn. Samsung Galaxy J3, IMEI1: XXXXX, IMEI2: XXXXX, stříbrné barvy, včetně SIM karty Vodafone XXXXX s tel. č. XXXXX,
- mobilní telefon zn. Samsung S10, IMEI: XXXXX, IMEI: XXXXX, se SIM kartou T-mobile Czech Republic a.s. č. XXXXX s tel.č. XXXXX, včetně adaptéru a nabíjecího kabelu,
- 4 ks igelitových tašek s tabletami léčiva bílé barvy (Rinasek) o hmotnosti 6 839,5 g,
- 12 ks balíčků s tabletami léčiva bílé barvy (Rinasek) o hmotnosti 10 760,2 g,
- částka 18 000 Kč získaná z prodeje vozidla Ford Focus, VIN: XXXXX, r. z. XXXXX.

Podle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to částky 19 000 Kč získané z prodeje vozidla Ford Mondeo, VIN: XXXXX, r. z. XXXXX.

Obžalovaný E. M.

podle § 283 odstavec 4 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **11 (jedenácti) roků**.

Podle § 56 odstavec 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 70 odstavec 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- injekční stříkačka obsahující bílou sypkou látku cca 3 dílky,
- mobilní telefon zn. Samsung A21S, IMEI: XXXXX, se SIM kartou T-Mobile č. XXXXX s tel. č. XXXXX, paměťová karta zn. Lexar. Micro SD, 32GB, včetně napájecího adaptéru a datového kabelu,
- kuchyňská váha s nerezovou miskou se stopovým množstvím bílého prášku,
- mobilní telefon zn. Samsung GT-C6112, IMEI1: XXXXX, IMEI2 č. XXXXX, se SIM kartou Vodafone č. XXXXX s tel. č. XXXXX,
- černá plastová dóza se žlutým uzávěrem, obsahující neznámou látku (rtuť) o hmotnosti 12 000 g.

Obžalovaný G. I.

podle § 283 odstavec 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to 2 ks sáčků s tlakovým uzávěrem, obsahujících bílý prášek (rychltest pozitivní na kokain), váha brutto: 6,8 gramů a 10,9 gramů.

Obžalovaný T. V.

podle § 283 odstavec 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odstavec 1, § 68 odstavec 1, 2, 3, 4, 5 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši **500** denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby se stanoví částkou 1 000 Kč, tedy celkem **500 000 (pět set tisíc) Kč**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- igelitový sáček s obsahem bílé krystalické látky o hmotnosti 13,8 g včetně obalu (nyní 5,8 g),
- igelitový sáček s přitlačnou lištou s obsahem bílé krystalické látky o hmotnosti 45,7 g včetně obalu (nyní 44,837 g),
- igelitový sáček s přitlačnou lištou s obsahem bílé krystalické látky o hmotnosti 11 g včetně obalu (nyní 10,296 g),
- igelitový sáček s přitlačnou lištou s obsahem tablet bílé barvy o hmotnosti 1,8 g (nyní 0,8 g),
- 2 ks částí injekčních stříkaček se zbytky světlé látky,
- žlutá plastová mísa, kovová lžička, píst injekční stříkačky - vše se zbytky bílé látky,
- sklenice s víčkem s obsahem bílé krystalické látky (3,630 g),
- digitální váha zn. LESAK se zbytky bílé látky,

- plastový sáček s přitlačnou lištou s obsahem bílé krystalické látky o hmotnosti 1,8 g včetně obalu (nyní 0,968 g),
- plastový sáček s přitlačnou lištou s obsahem bílé krystalické látky o hmotnosti 1,8 g včetně obalu (nyní 0,949 g),
- plastový sáček s přitlačnou lištou s obsahem bílé krystalické látky o hmotnosti 1,9 g včetně obalu (nyní 0,940 g),
- upravená injekční stříkačka s obsahem neznámé bílé sypké látky (0,087 g),
- plastová nádobka s nápisem Joint blend s obsahem tobolek bílé barvy (79,7 g),
- plastová dóza s vínovým víkem s obsahem tobolek bílé barvy (263,4 g),
- zelená plastová dóza s obsahem tobolek bílé barvy (167,64 g),
- plastový kanystr žluté barvy s obsahem neznámé chemické tekutiny (5 600 ml),
- plastový kanystr bílé barvy s obsahem neznámé chemické tekutiny (7 800 ml),
- láhev z hnědého skla s obsahem neznámé sypké látky (červený fosfor 415 g),
- 4 ks skleněné láhve s víčkem a nápisem jód á 500 g,
- 5 ks sáčků s nápisem bullpowders á 100 g,
- plastová dóza s hnědou sypkou látkou (52,01 g),
- plastová dóza s nezjištěnou sypkou hnědou látkou (11,997 g)
- plastová dóza s neznámou bílou sypkou látkou (124,31 g),
- plastová dóza s bílou sypkou látkou (729,92 g)
- bílá plastová nádoba s etiketou veterinárního přípravku Helmigal á 25mg s obsahem nezjištěné světlé látky (hydrogenfosforečnan vápenatý 850 g),
- plastová nálevka modré barvy,
- trojhrdlá baňka o objemu 4 000 ml zn. Simax s částečným obsahem čiré tekutiny a třemi zátkami (kyselina fosforečná 450 ml),
- trojhrdlá skleněná baňka o obsahu 4 000 ml zn. Simax s vloženou širokou zátkou se zjevnými stopami po látkách,
- 2ks plastových nádob o obsahu 1 litr s nápisem kyselina solná (kyselina chlorovodíková 1900 ml),
- plastová láhev á 1 litr s nápisem kyselina chlorovodíková (kyselina chlorovodíková 1000 ml),
- plastová láhev o obsahu 1 kg s nápisem hydroxid sodný (hydroxid sodný 600 g),
- plastová láhev o hmotnosti 450 g s nápisem krtek čistič potrubí (hydroxid sodný 400 g),
- bílá plastová láhev o obsahu 900 g s nápisem krtek čistič potrubí (hydroxid sodný 300 g),
- plastová láhev s obsahem bílých rovných tablet (pecek) s nápisem hydroxid sodný – pecky (hydroxid sodný 800 g),
- mixér nezjištěné značky a výrobního čísla,
- dvouplotýnkový elektrický vařič zn. Heller Germany,
- 2ks bílá plastová láhev s nápisem kyselina sírová (2 000 ml kyseliny sírové),
- bílá plastová nádoba o hmotnosti 1000 g s nápisem peroxid vodíku 30% (peroxid vodíku 600 ml),
- plastová láhev o obsahu 1 litr s nápisem chemisole 200 mg (levamisol 1 000 ml),
- bílá plastová láhev o obsahu 1 litr s nápisem kyselina chlorovodíková solná (kyselina chlorovodíková 500 ml),
- rtuťový teploměr,
- plastová nálevka,
- skleněná kádinka s tekutinou hnědé barvy,
- bílý plastový kanystr á 5 litrů s nápisem tollens hydrofuge incoler s obsahem čiré tekutiny (1 800 ml),
- elektrické stavební ruční míchadlo s metlou.

Obžalovaný P.V.

za tento trestný čin a sbíhající se přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku, kterým byl shledán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2021 č. j. 88 T 16/2021-77, s právní mocí téhož dne, podle § 283 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **5,5 (pět a půl) roku**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odstavec 2 písm. a), § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře **50** (padesát) denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby se stanoví částkou 400 Kč, tedy celkem **20 000 (dvacet tisíc) Kč**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- sloučené látky ozn. 31A, 31B, včetně původního obalového materiálu o hmotnosti 14,845 g, které byly zabaleny do obalu BO č. XXXXX, uložené v režimovém skladu Policie ČR v Brně na ul. Kounicova,
- mobilní telefon zn. XIAOMI Redmi 9, IMEI1: XXXXX, IMEI2: XXXXX s vloženou SIM kartou T-Mobile č. XXXXX s tel. č. XXXXX a SIM kartou T-Mobile č. XXXXX s tel. č. XXXXX,
- 1 ks notebook značky Dell, S/N: XXXXX, včetně napájecího kabelu.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2021 č. j. 88 T 16/2021-77, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný M. S.

podle § 283 odstavec 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- 1 ks stolní počítač s napájecím kabelem a propojovacím kabelem, v.č.: XXXXX,
- 1 ks plastového víčka od zmrzliny CARTEDORT obsahující nezjištěnou krystalickou barvu žluté barvy (1,333 g),
- mobilní telefon zn. DOOGEE S68 PRO, IMEI: XXXXX, IMEI: XXXXX, SIM karta O2 č. XXXXX s tel. č. XXXXX, paměťová karta zn. ADVANCE MEDIA MicroSD 32GB, včetně napájecího adaptéru zn. SAMSUNG a datového kabelu,
- 1 ks igelitový sáček s rychlouzávěrem, se zbytky neznámé bílé krystalické látky (0,078 g),
- 1 ks injekční stříkačky se zbytky neznámé krystalické látky bílé barvy (0,217 g),
- 1 ks injekční stříkačky 25 ml se zbytky neznámé krystalické látky bílé barvy (zaplněno do 10 ml, 6,171 g),
- 1 ks papírové psaníčko s obsahem neznámé bílé krystalické látky (1,201 g),

- 1 ks papírové psaníčko s obsahem neznámé bílé krystalické látky (0,013 g),
- 1 ks papírové psaníčko s obsahem neznámé bílé krystalické látky,
- 1 ks injekční stříkačka o objemu 10 ml, s obsahem neznámé bílé krystalické látky (zaplněno do 6 ml, 4,267 g),
- 1 pár gumových rukavic červené barvy,
- 2 ks teploměr,
- 1 ks skleněná baňka trojhrdlá 500 ml,
- 1 ks skleněná pipeta,
- 1 ks skleněný válec LASSCO 160 ml,
- 1 ks chladicí válec,
- 1 ks laboratorní sklo, 5 ks laboratorního skla,
- 1 ks laboratorní svorka,
- 2 ks laboratorní hadičky,
- 1 ks plastový trychtýř,
- 1 kovové míchadlo,
- 1 ks skleněná nádoba se zbytkem nezjištěné látky šedé barvy (65,3 g jodu),
- 1 ks plastová dóza přelepená izolepou s neznámou látkou červené barvy (530,1 g červeného fosforu),
- 1 ks plastové dózy oblepené bílou izolepou s nezjištěnou sypkou látkou (290,2 g jodu),
- 1 ks skleněná nádoba s nezjištěnou červenou sypkou látkou (325,1 g červeného fosforu),
- 1 ks skleněný laboratorní válec GLASSCO 300 ml,
- 1 ks skleněná baňka SIMAX 4000 ml s neznámou kapalinou (1 450 ml),
- různé hadice,
- laboratorní stojan s příslušenstvím,
- 1 ks laboratorní baňka trojhrdlá, SIMAX, 1000 ml,
- 1 ks skleněný trychtýř,
- 1 ks tuba ph indikátorové papírky,
- 1 ks kovový podstavec k stojanu,
- 1 ks plechový kanystr s nápisem TOLUEN,
- 1 ks plastový kanystr s kohoutkem ve spodní části, s obsahem neznámé kapaliny,
- 1 ks plastový kanystr 10 l s obsahem neznámé kapaliny,
- 1 ks plastový kanystr s obsahem neznámé kapaliny,
- 1 ks plastový kanystr 5 l s obsahem neznámé kapaliny,
- 1 ks plastová láhev s obsahem neznámé kapaliny (250 ml kyselina chlorovodíková),
- 1 ks plastová láhev 1 l, s nápisem kyselina fosforečná, s obsahem neznámé kapaliny (600 ml),
- 1 ks kanystr 10 l s obsahem neznámé kapaliny,
- 1 ks kanystr s obsahem neznámé kapaliny,
- 1 ks 5 l kanystr, etiketa Lavon tekuté mýdlo, s neznámou kapalinou,
- 2 ks plastový kanystr 10 l, s neznámou kapalinou,
- 1 ks barel 20 l, s obsahem neznámé kapaliny,
- 2 ks respirátor s filtry,
- 1 ks psaníčko s neznámou bílou krystalickou látkou (1,224 g),
- plastové trubičky znečištěné neznámou látkou,
- sklenička obsahující granulátovou látku,
- 2 ks EUR složek, uvnitř stopové množství bílé látky, 2 ks pozitivní test Drugwipe na amfetaminy.

Podle § 101 odstavec 1 písm. c) trestního zákoníku se ukládá zabraní věci, a to:

- 199,42 gramů (netto) s obsahem 87,5% hydrochloridové soli kokainu, což činí 174,58 gramů s obsahem 78,2%, kokainové báze.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů shromážděných v přípravném řízení a provedených v řízení před soudem, výsledku obžalovaných, svědků, přečtením protokolů či úředních záznamů o výpovědi dalších svědků a po provedení listinných, jakož i věcných důkazů dospěl soud ke skutkovým zjištěním, jež jsou patrna z výroku tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný S.S.** vypověděl, že spoluobžalované E.M. zná 20 let, G.I. 2 roky, T.V. zná půl roku, P.V. poznal přes E., M. S. zná asi rok. Dále uvedl, že pokud se týká Nizozemí, pamatuje si, že tam jel, koupil kokain a dojel do Česka. Kokainu bylo kilo a prodal ho nějakým lidem. Nakoupil za 32 000 €, prodal za 42-45 000 €. Pokud uváděl dříve částku 34 000 €, je to možné. Pokud jde o dovoz kokainu z Rakouska, 200 g vezl od kamaráda a prodal to. Kokain bral od Srba, jehož přezdívkou zapomněl. Od T. bral hodně, ten je z Bosny, dodával do Brna. Od toho bral kokain nejméně 20x, mohlo toho být 3-5 kg. Pokud dříve uváděl 10x a 2 kg, může to být. Je nemocný a zapomíná. To, co uváděl v přípravném řízení, je pravda. Prodal kokain L.Z., bylo toho 10 g a několikrát. Pokud jde o spolupráci s M., on věděl o tabletkách, o kokainu 200 g, o sedmi tisících, nic víc. Věděl o tom, když jeli do Rakouska pro kokain. S panem I. se seznámil v kasinu, on byl šéf restaurace. I. mu nabídl ke koupi levný kokain. Vzal si od něho 200 g, nic víc, nikdo u toho nebyl. Nic neplatil a dal to B., který mu zůstal dlužný 160 000 Kč. Později panu I. zaplatil vše, a to ve Vídni. Další objednávku kokainu v Rakousku udělal přes T.. Pan I. neznal T.. Pan M. byl u toho, ale seděl v autě a dostal svůj podíl 3 500 €. Pan I. dovážel zboží od Černohorců, byl jako kurýr. Inkasovali 7 000 €, půlku z toho dostal E., půlku si nechal. Pokud dříve uvedl 12 000 €, je to pravda. K dotazu doplnil, že pan I. přijel do Brna na kafe, donesl 100 g E. a dal mu to. Sám o tom nevěděl, chtěli to udělat za jeho zády. E. mu o tom ale řekl. Pokud jde o dovoz léku Rhinostop, je pravda, co řekl v přípravném řízení. Ten Srb jménem B. dovážel léky k němu, on je dával dalším. Vozilo se to gumě od kamionu. Na tuto spolupráci přišel náhodně přes jednoho známého v Brně. Originální balení oni koupili v Srbsku ve velkoskladu, vyloupali to, zabalili a dali do gumy a vozili do Brna. Všechno dohromady bylo kolem 30 000 tablet, v obžalobě uvedených 300 000 tablet (30 000 krabiček) není pravda. Jedna pneumatika uvezla 2 500-3 000 kusů tabletek. Tablety dával různě po Brně, přicházeli P. V., M. S.. Pokud jde o T.V., tomu prodal 2x-3x, jednou 3 000 tablet Rhinostopu, za což zaplatil. Pan V. dostal do své garáže 3 000 tabletek, nebylo to 3 000 krabiček ani 300 000 krabiček. Mohlo to být 3 000 krabiček, asi napsali 300 000, bylo to 30 000 tabletek. Je to nedorozumění. Pan V. si to objednal, pán z Bosny to dovezl přímo k němu domů do garáže. Neví, co se s léky stalo, pan V. je vaříč. Neviděl ho u toho, ale když kupuje léky, co by mohl být – vaříč nebo přeprodávat. Pan M. byl s ním, když to objednávali, skladovali to u něho doma na Lidické. Sám se nabídl, aby se to tam skladovalo. Pokud jde o výměnu kokainu za sádro, dali policajtům sádro místo kokainu. Domlouval to s policajtem, ale E. byl s ním. Ta výměna ho napadla, věděl, že to jsou policajti. Přišel na to tak, že jednou chtěli tolik a podruhé tolik, to se hned pozná, že to není dobré. Tu sádro dělal s E., nabíral to, E. jim to dal. Sádro sehnal N. (G.) ve Vídni. Pan M. o tom věděl, že se bude měnit kokain za sádro, bavili se o tom, když jeli do Brna. Dostal z toho

půlku peněz. Sádry bylo 300 g, bylo to za 15 000 €, 7 500 € dostal E., 7 500 € si nechal, N. dostal 1 000 €. Dále k dotazu doplnil, že B. jel do Brna 5x-6x, celkem dovezl 2 500-3 000 tabletek. Dále doplnil, že si od obžalovaného V. nepůjčil žádné peníze. Panu I. prodával trička, trenýrky. Pan I. a pan M. se znali dva dny. Když se ti dva sešli v IBC, nebyl u toho. Na své cestě z Vídně, kde na benzínce dostali kokain od I., se stavovali za panem V..

3. **Obžalovaný E.M.** doznal svoji vinu a uvedl, že byl sluha obžalovaného S., který mu předtím finančně vypomohl částkou 150 000 Kč, když ho vyhodili z bytu. Proto mu to chtěl svými skutky vrátit. Nikdy N.mu nic nenabízel, neprodal, nebral od nikoho ani korunu. Pan S. mu nechával nějaké peníze, když něco prodal. Pravda je, že vše to bylo u něho na zahrádce. K dotazu doplnil, že sám předával finanční částky, nosil G., kterého předtím neznal. Potkal se s ním 2x ve Vídni a jednou v IBC. S. chtěl, aby objednal u pana I. 100 g kokainu, aby ho vyzkoušeli, jestli prodá kokain, i když o tom nebude vědět obžalovaný S.. Domluvil dovoz 100 g kokainu, I. mu zavola, že tam má na sedačce „oplatek“. Vzal to, zavola S., ten mu řekl, aby se s tím nevracel, pak S. přišel k němu domů a ten balíček si vzal. Jestli to byl kokain, neví. Vypadalo to jako oplatky. Nedíval se do toho, nezajímalo ho to. Pak mu volali jeho známí – pan PT. z Rakouska, že mají 3,5 kg kokainu ve sklepě, ale nezajímalo ho to. Pana G. viděl asi 10x, dělal údržbáře v kavárně. Navázali spolupráci ohledně nákupu oblečení. Nikdy neslyšel ve vztahu k jeho osobě o nějakých drogách. Nepamatuje si, že by se s ním u něj doma dělil o nějaké peníze. S. seděl s agentama u jednoho stolu, on seděl s manželkou vzadu. Nezajímalo ho, co S. domlouvá. Pak k němu ti agenti přišli a řekli mu, že má jít s nimi k pumpě. Po cestě dostal nějaký předmět (jako cihla), který měl dát G. do auta. Byly to asi peníze, G. mu dal něco zabaleného, co předal těm agentům. Sedli si do auta a vrátili se do restaurace. Doplnil, že věděl, že S. obchoduje s kokainem. Pan F. (B.) dlužil, oni zorganizovali nějaké Černohorce, že ho přijdou zabít. S. mu řekl, že G. dluží dalším lidem, a že to musí nějak dostat zpět. Jednou věděl, co předává, ale u IBC nevěděl, co je v tom balíčku. Také nevěděl o tom balíčku se sádkou. Neví, jestli se znají obžalovaní I. a G., myslí si, že neznají. K dotazu doplnil, že dostával za svoji pomoc S. odměnu, nevěděl, jak se to prodává, váží. Byl mu k ruce, nosil kabelku, uklízel. Jak S. skončil s prodejem, dal mu 200, 300, 500 €. Žádná organizovaná skupina neexistovala, S. mu jen dal pokyn, aby něco donesl, udělal, odnesl či vzal. U skutku dne 29. 6. 2020 pouze pomáhal, nebyl do toho aktivně zapojen. Tu obálku od G., kterou vyzvedl u IBC, nikdy neotevřel, nezajímalo ho to. Peníze, co byly u něho nalezeny, nebyly jeho. Tušil, že obžalovaný S. obchoduje s drogami, dělal to celý život, jinou práci neměl. Sám se k tomu připojil 10 měsíců předtím, než je zavřeli. Doplnil, že si u obžalovaného G. objednal 100 g kokainu, což je ta zásilka, co vypadala jako oplatky (napolitánky). Ten obchod proběhl na zkoušku. Ve vztahu k dovozu léků uvedl, že pana B. znal. S. ho úkoloval, aby vzal gumu, odnesl ji, ani nevěděl, jak se jmenuje ten pán (ukazuje na obž. V. – pozn. soudu), kterému dali jednu gumu. Neví, kolik těch gum bylo. Ty dvě si pamatuje určitě, asi bylo těch gum více. S obžalovaným V. se znají velmi dobře, má ho jako svého bratra. Obžalovaného S. zná z pizzerie. Obžalovaného V. neznal, nejednal s ním, s ním jednal obžalovaný S.. Obžalovaný G. nevěděl, že chce S. někoho podvést s kokainem. Sám nevěděl, že se shání křída, dozvěděl se to, až přišli ti agenti a posypali S. celé auto křídou, že jim má vrátit peníze. Ty peníze měl u sebe doma, kdyby přišli za ním, vrátil by je. Oni věděli, že je podvedl S.. Neví, proč S. kontaktoval pana G.. Když se vrátili, dostal od S. 500 €. K přechovávání zbraně uvedl, že měl pistoli ČZ jako dekoraci. Ta druhá zbraň byla obžalovaného S.. Ta první zbraň byla celá rezavá, rok ji leštil, zásobník měla od plynové pistole, nebyla kompletní. K dalším dotazům doplnil, že pan V. kupoval od S. nějaké bundy, pak mu S. nabídl Kamagru. Pak začaly tabletky. Pan V. vozil, pak přišla L., chodilo tam 6–7 lidí, co zná, pro tabletky. Nejvíce chodila L.F.. Neví, jestli pan V. věděl, co je v té pneumatice, S. chtěl, aby jeli k němu. Sám neměl peníze, dal panu V. manželčiny náušnice, náramek, hodinky, které měly 10x větší hodnotu; neměl 50 tisíc na vyzvednutí. Je možné, že v přípravném řízení uvedl, že pan V. koupil obsah té pneumatiky. Sám věděl, co bylo v pneumatikách – tablety v papírech a v sáčcích. Dále k dotazu státního zástupce uvedl, že obžalovaný S. určitě vozil z Vídně kokain, vozil ho v kapse. Takto to bylo 2x – 3x. Sám S. říkal, že

schovali ten kokain v mešitě u Vídně, mluvil o osobě „PT.“ a „M.“. O předávce kokainu těm agentům se dozvěděl až na obědě, nikdy se na to zboží nedíval. Je možné, že řešil čistotu zboží s obžalovaným S. v autě, ale nikdy ten kokain nezkusil. B. (S.) před ním nikdy nemluvil o lécích, spolu se domlouvali na tom, co mu má dovézt z Jugoslávie na jídlo. S. nechával svoje auto před hotelem Bobby, nechal tam i klíče od auta položené na kole toho vozidla, oni si sami pak dali tu pneumatiku do S. auta. Největším odběratelem těch dovezených léků byla L. (F. – pozn. soudu). Obžalovaný V. byl nakupovat léky i u něj na zahrádce, to koupil 1-2 sáčky, mohlo to být 1-2 kg. Obžalovaný V. s ním řešil i pervitin, neví však, co jsou to „krystaly“. Pan Č. nekupoval tablety, to je lež, on seznámil L. s panem S. i s panem L. (A., N.) bylo domluveno, že si vezme tablety. Sám však N. mu tablety nepředával. Měnil koruny na eura a zanesl je panu B.. Peníze se nosily do Rakouska i do Bratislavy. Obžalovaný V. i S. chodili pro prášky k němu, obžalovaný S. tam byl 2x-3x, s obžalovaným V. byli spolu pořád. Neví, kolikrát kupoval obžalovaný V., ale musel prodat auto, protože dlužil S.. Neví, jestli to byl dluh za prášky nebo za oblečení. Těch 100 g kokainu objednal u obžalovaného I. telefonicky na pokyn S., I. pak následující den přijel. Nechal ten balíček na sedačce (v autě), S. mu řekl, aby se už nevracel. Pak už se s obžalovaným I. nepotkali. Cena za ten kokain byla stejná jako cena za kokain pro S., tj. cca 5 000 €. Neví, proč po něm nechtěl I. peníze. Nikdy nebyl u předávání peněz mezi obžalovanými V.S.. Nezajímalo ho, kolik se čeho prodá. Ví, že S. obchodoval s V. s oblečením a Kamagrou. Ví, že B. dlužil S., ten dlužil I. a ten dlužil Černohorcům.

4. **Obžalovaný G.I.** vypověděl, že zná pouze pan S.. Pracoval 20 let v kasinu ve Vídni, kam S. chodil, poznali se tam v roce 2018. S. mu nabízel krémy, oblečení, často tam hrál Blackjack. Jednou pak za ním S. přišel, jestli by mu nemohl sehnat kokain, že má zájemce ve Vídni. Byla to chyba, ale přistoupil na to. Sedli si a on chtěl, jestli by mu nezprostředkoval nákup kokainu. Znal lidi z kasina, co by to mohli udělat, seznámil S. s jedním z nich, jmenoval se také G.. Oni se pak domlouvali. Poté, co se domluvili, za ním přišel G. a zeptal se ho, jak dobře S. zná. Odpověděl, že ho zná od vidění, ale že se zdá v pohodě. Tehdy od něho S. něco koupil, kolik toho bylo, neví. S. mu řekl, že kokain koupil a že ho nezaplatil, že se pak vrátí to uhradit. Pak za ním přišel G., který zjišťoval, co je za problém, že nedostal peníze. Pokoušel se sám S. kontaktovat, protože ten do kasina nepřišel, volal mu. Pak se jednou sešli a S. mu řekl, že kokain někomu dal, a ten za něj nezaplatil, že je potřeba počkat. Měl v kasinu dobrou pozici, nechtěl mít problémy, tak za ten kokain zaplatil sám. Pak S. asi po roce kontaktoval v měsíčních intervalech, jestli mu nemůže aspoň něco splatit, on se ale vymlouval. Koncem roku 2019 přišlo kasino o licenci, sám si pak založil vlastní firmu v oboru gastronomie a provozoval tři restaurace. Pana S. i v tu dobu kontaktoval bez úspěchu, až koncem června 2019 (správně má být 2020 – pozn. soudu) se mu sám ozval, že se sejdou na kafe. Po zavření kasina se potkávali vždy ve Vídni na stejné čerpací stanici, neboť tam bylo parkoviště. S. mu řekl, že mu vrátí peníze za 3-4 dny, ale že potřebuje od něho pomoc. Nechal mu balíček, kdy tušil, že je to kokain. S. mu řekl, že až mu zavolá, má s tím balíčkem jet na pumpu. Přijel pak na pumpu, zaparkoval na opačné straně asi 100 metrů od toho místa. S. za ním poslal pana M., toho tam tehdy viděl poprvé. Ten mu řekl: „Dej mi to pro S.“, tak mu to předal a on to odnesl na druhou stranu, kde bylo nějaké auto. Neviděl, co to bylo za auto. Pak se vrátil pan M. a dal mu 10 000 €, čímž byl prakticky zaplacen ten dluh z roku 2018. Je mu to líto, je to jeho první taková chyba, nebyl nikdy trestán. Pana S. viděl několikrát v Brně, to zapomněl zmínit. Brno ale nikdy nebylo jeho cílem, jezdil přes Brno do Berlína. Jednou se také stavil v Brně, chtěl zde koupit levný porcelán. S. mu řekl, že zná nějaké lidi, kteří by to mohli zařídit. To bylo právě v ten den, o kterém M. tvrdí, že došlo k předání kokainu. S ním se nikdy nemohl domluvit, protože neměli na sebe telefon. S. tvrdí, že o tom nevěděl, což je nesmysl. Byl v tu dobu odposloucháván, není záznam o žádném hovoru, sms či návštěvě od S.. Nechtěl s tím už mít nic společného. K dotazu doplnil, že časová prodleva mezi žádostí S. o kokain a zkontaktování s G. byla cca 2-3 dny. O G. věděl z práce, všichni se tam znali. S. platbu za kokain řešil přímo s G.. O S. věděl, že žije v ČR, ale netušil, že kokain měl pro distribuci v ČR. S. vozil věci do Vídně, kde s nimi obchodoval. Předpokládal, že ten kokain skončí

v Rakousku. Ten G. byl Černohorec, to se pozná podle nářečí. Tenkrát do Brna přijel kvůli porcelánu, potřeboval 3 000 talířů, S. slíboval dobrou cenu, mělo to vyjít o 7-8 000 € levněji. Nakonec z toho nic nebylo, naštvál se a už se mu nikdy neozval. Se S. se potkal v IBC, v tu dobu S. někomu zavola a tvrdil, že se nedovolal. V autě žádný kokain nebyl, byl to obal se zbytky jídla, co měl na cestu. Mohly tam být 3-4 oplatky. M. viděl, že je na tom srbský nápis, tak si to vzal a snědl. M. byl tehdy v IBC se S., oba ho šli doprovodit k autu. Byl pak na telefonu, M. mu ukázal na ty oplatky, on si je vzal, taky si vzal ještě jeden parfém, co tam byl. Dále k dotazu doplnil, že poprvé, když se na něho S. obrátil se žádostí o kokain, řekl si o „něco málo“. O tom druhém G. ví, že chodil za svými holkami a prodával kokain. Nezná jeho příjmení, to neznal ani u S.. Věděl, že S. vi někdo dluží, to byly peníze, co se dlužily G.. Žádného N. nezná, ani s ním nekomunikoval, v Brně s ním nebyl. Když mu tehdy předal S. 200 g kokainu, předpokládal, že to nechce vozit zpět do Brna, že to chce prodat ve Vídni. Sám kokain nikdy nebral ani neprodával. Pokud v jeho autě bylo nalezeno 10 g kokainu, bylo to na oslavu jeho 55. narozenin, ale nakonec žádná oslava nebyla a zůstalo to tam. Byl osm měsíců sledován a odposloucháván, kdyby něco takového dělal, přišlo by se na to. Ten kokain v autě byl pro holky, které měly přijít na oslavu a berou to. Tento kokain dostal od Srba jménem D.. Dále doplnil, že počítal s tím, že bude S. prodávat kokain ve Vídni, protože tam prodával i oblečení a další zboží. Obžalovaného M. viděl tehdy na pumpě poprvé, pak za 6-7 dnů v Brně v IBC. Vnímal ho jako kamaráda S., sám s ním nekomunikoval.

5. **Obžalovaný T. V.** vypověděl, že z obžalovaných zná S. a párkrát viděl E., který všude se S. chodil. S. potkal přes bývalého kamaráda A.Z. někdy na konci dubna 2020, řešili nějaký obchod, S. vozil krémy, Kamagry, kávu nebo oblečení. Napadlo ho, že by to od něj kupoval a prodával se ziskem. Pak se S. dozvěděl, že má k prodeji auta (především Škoda Fabia), tak mu nabídl, že by ho vzal do Vídně, kde by se ta auta mohla prodat nebo vyměnit za nějaké zboží. Jel se S. do Vídně do nějaké kavárny, přišel tam nějaký pán a řekl mu, že mu za jedno auto dá tašku s oblečením a parfém, ale on chtěl peníze. S. tam pak měl nějaké jednání, odpoledne jeli zpět a on na požádání S. řídil. S. za ním občas jezdil do kanceláře na Olomouckou, vozil mu nějaké krémy, co od něj koupil. Pak dovezl rifle, pak byl S. i u něho doma a dovezl mu 30 kg kávy. Něco z těch věcí výhodně prodal, ale S. toho začal vozit víc a víc, kolikrát k němu dojel domů, když tam byla jen jeho družka, nechal to tam a odjel. Dne 6. 6. 2020 stěhoval kancelář z Olomoucké, věci dával do dvou pronajatých garáží. Ještě v předcházejícím období chtěl po něm S. pro E. půjčku 30 000 Kč, což se ani k E. nedostalo, v zástavě tehdy měl nějaké hodinky. Při předání peněz tam možná E. byl, ale ani se snad nepotkali, v tu dobu nevěděl, kdo to je. Pak po něm chtěl S. půjčit větší částku, přesně neví, o co šlo, mluvil o nějakém bytě a tom, že potřebuje koupit váhu. Půjčoval mu váhu, byla to obyčejná váha, a dále mu půjčil 150-160 000 Kč. Pak mu ještě volal, aby odvezl nějakou rozřezanou pneumatiku, aby ji někde vyhodil. Pak se mu S. snažil prodat kočárek. Se S. se vídal ob den, či ob dva dny, S. mu nabízel věci nebo naopak chtěl, aby mu půjčil nějaké peníze. Vzal si od S. i Kamagru, na odběr další Kamagry mu dal i zálohu např. 20 000 Kč. Točilo se to stále dokola, chtěl už s tím přestat, aby ty dluhy S. nerostly. Pak mu S. 20. 6. volal, že je u domu a ať dojede, že je to nutné. Když tam přijel, stáli tam S. s E. a vytahovali pneumatiku z auta. S E. se jen pozdravil, S. mu řekl, aby tu pneumatiku dal rychle do garáže. Ptal se, co to je, v tu dobu mu to ještě nedošlo. Pak později už ano. S. mu pak v kanceláři řekl, že je v tom to zboží, že je nutné to zboží vyndat. Pak se S. pohádal, že chce vrátit své peníze. Už se s ním nechtěl stýkat. Asi za dva dny rozřízl pneumatiku a vytáhnul ty prášky a dal je bokem. Většinu z těch prášků si S. odvezl. V tu chvíli chtěl po S. peníze, ale on mu řekl, že teď jede s E. do Vídně. Ty prášky byl asi ten Rhinostop, byl na nich nějaký symbol nebo písmenko. Zbytek léků zůstal u něho doma. Následně je spláchl do záchodu, neměl je komu dát či prodat, neměl žádného dealera nebo vaříče. Dále přiznal, že byl občasným uživatelem pervitinu, měl víc firem, už to nezvládal, kamarád mu to nabídl. S kokainem neměl nic společného. S. mu jednou na benzínku dovezl čevabčiči, nebyl to žádný kokain. Kokain mu jednou nabídl doma, prý mu ho manželka vyprala, bylo to v mokrém kapesníčku a vypadalo jako mouka. Začalo to tedy přes ty krémy a oblečení, pak začal S. stupňovat nátlak, chtěl další peníze, pak už nevěděl, jak se ho má

zbavit. S. vyhrožoval i jeho zaměstnankyním, jezdil na firmu, bouchal tam na dveře, když nikdo neotvíral. Naposledy S. viděl někdy v září 2020, pak až v únoru 2021, když byl policejní zásah. Žádné další léky (Clarinase) mu S. nedovezl, šlo pouze o jednu pneumatiku. S. mu ještě dovezl jednu velkou tašku, kde byly nahoře krabičky Kamagry a řekl, že dole má nějaké prášky, bylo jich tam 20-30, vypadaly jako bonbóny Mentos, za to chtěl po něm S. peníze. K dotazu doplnil, že tu tašku neodmítl, protože až potom si všiml, že jsou tam další léky. Sháněl S. u IBC, ale pak už mu to nevrátil, protože s ním nechtěl mít nic společného. S. tvrdil, že mu dluží peníze, ale sám S. mu dlužil 150 000 Kč a pak 30 000 Kč, za které dostal ty hodinky, ale ty on nechtěl. Neví, proč by měl být největší odběratel, jednalo se pouze o tu jednu pneumatiku. Ta pneumatika byla náhoda, část si S. odvezl domů. Sám chtěl po S. jenom peníze. Neměl žádné odběratele. A.Z. mu poradil, aby na S. dělal „ramena“, aby ho nepovažoval za slabocha. Že takto z něj lépe dostane zpět své peníze. Takže ze sebe dělal takového machra. Užíval jen sám, nikdy nic dál neprodával. Někaké drogy měly být u něho v „pistolích“, nebylo to rozhodně to množství, jak se uvádělo. Bylo to všechno takové žluté, zkusil to, bylo mu z toho špatně, ale vyspal se z toho. Aplikoval si to nosem. Se S. se přestal stýkat i z toho důvodu, že se mu narodila dcera. Dostal se ze šňupání, normálně pracoval, jezdil do Švýcarska dělat tesařskou práci. Setkání u IBC byla náhoda. K dotazu státního zástupce doplnil, že hovory se S., které byly zaznamenány, vedl. Ale hrál to na S., jak mu poradil A. Z.. Je možné, že se bavili i o kvalitě koksu (kokainu), S. mu něco nabízel, že se to dá prodat, nic s kokainem se však nedělo. S. věděl, že užívá pervitin a ne kokain. Tenkrát do Rakouska jeli i pro nějaký laserový zaměřovač. Možná sám předstíral zájem o nákup kokainu a ptal se na kvalitu, protože mu S. jednou nabídl za auta kokain, ale to odmítl, nechtěl vyměnit auto za kokain nebo oblečení. Nepamatuje si, že by rozebráli nějaký prodej krystalů, nechtěl nic nikomu prodávat. Neví, že se bavili o kusech „beden“. Pokud něco v rozhovorech uváděl, nebyla to pravda, žádné takové osoby, o kterých i možná mluvil, neexistují. Neví, že by rozebírali se S. počet tabletek. Váhu pro S. sháněl, to když si S. půjčoval další peníze, ale jednalo se o normální váhu (osobní). Sice S. vi řekl, že musí jet něco zařídit do Znojma, ale byl to jen takový manévr od něj, i policisté to věděli, že do žádného Znojma nejel, jel domů a S. pak nebral telefony. I když následně S. tvrdil, že jel do Znojma a pomáhal klukům s výrobou, tak nic takového se nestalo, našťastí ho v tu dobu sledovali a ví se, že nikam nejel. Se S. se nedomlouval na žádných 3 000 kusech a dovozu do garáže. Jedenkrát se s ním bavil o Clarinase, měl to vézt k Boby, ale tam se ani při prohlídce nic nenašlo. Nikdy nic neobjednával a žádnou Clarinase od S. nebral. Pokud pak říkal S., že veze někomu 400 beden a dostane 64 000 Kč, tak nikam nikdy nejel, je to možné zjistil podle polohy. Když „poučoval“ S. ohledně stříkaček, jednalo se o hádku o nějaké množství a S. chtěl po něm peníze, ale on mu nic dávat nechtěl. To množství bylo tehdy pro něho samotného coby uživatele a jednalo se o stříkačky. N. nic nesáčkoval, to, co bylo v té pneumatice, nasypal do sáčku, pro který si pak S. přijel. Pneumatika bouchla, protože nevěděl, jak ji má řezat, nikdy to předtím nedělal. Po S. nechtěl nikdy dalších 3 000. M. ani S. si od něj žádných 96 000 Kč nevyzvedli. Pokud jde o nalezené poznámky u něj doma, tak pokud jde o pseudoefedrin, to mu diktoval S., když se hádali o peníze. Nevyzná se v nějakých přepočtech, hrál to dál podle rady A., našel si to na internetu. Ve sklepe nalezené baňky nebyly součástí varny, ale jednalo se o věci, které byly odvezené z garáže, kterou měl S. půjčenou od A.. A. mu řekl, aby věci nalezené v té jeho garáži někam odvezl nebo vyhodil, ale on si uložil do sklepa. Neví, jak vypadá varna, nevyzná se v tom. Nikdy nevařil, říkal to i na policii. Policisté tam totiž našli i nějaká stará ředidla, to tam ještě bylo po původním majiteli. Další věci, které byly u něj nalezené a jsou na nich zbytky pervitinu, tak to jsou věci, které používal jako uživatel pervitinu. Jedna „pistole“, co se tam našla, tak ta je od S.. U všeho se napsalo, že je to pervitin, ale na místě, když se dělal test, tak to nezmodralo. Zásahovce to hned ukázal a řekl, že to je pro jeho potřebu. Dále k dotazu doplnil, že počty kusů prášků, které měl převzít, neodpovídají. Převzal tu pneumatiku – cca 30 000 léků. Pokud jde o zajištěnou finanční částku u něho ve stole v kanceláři, to jsou částky od zákazníků, které byly poukázány poštovními poukázkami. Už při prohlídce uváděl, že se jedná o firemní peníze, aby z toho policie nevytahovala doklady (útržky), které k nim patřily. Pak nahoře nad kanceláří, tam kde přespává, měl v hotovosti 50 nebo 100 tisíc Kč, část z toho je přítelkyně a část

z toho matky. Matka prodala byt a tu hotovost si nechala u něho, protože to nechtěla mít v bance. Veškeré doklady k tomu ukázal policii, neměl důvod to skrývat. Nejednalo se o peníze z drog nebo nějaké nelegální činnosti.

6. **Obžalovaný P.V.** vypověděl, že E.M. zná asi 20 let, navštěvoval ho na zahradě. Nikdy se nemluvilo o drogách. Bral si od něj oblečení, měli spolu hezký přátelský vztah do doby, než do hry vstoupil pan S.. Z města ho znal asi 10-15 let, nikdy s ním ale nedělal žádné obchody. Dále přiznal, že od S. koupil v těch třech případech prášky na výrobu pervitinu. Poprvé to bylo 6. 6. 2020, kdy M.S. zprostředkoval nákup za 30 000 Kč, bylo toho 111 kusů krabiček. Není pravda, že by pak odebral od S. léky za 270 000 Kč. Neodebral ani těch 5 000 krabiček. Pan M. mu to nabídl, ale sám nic nepřevzal. Následně od něj koupil asi za 14 dnů za 50 000 Kč, to mu toho dal víc. A pak ještě za 14 dnů za 90 000 Kč, dohromady za cca 180 000 Kč. Těch 1 000 a 5 000 kusů krabiček zůstalo ve formě nabídky, k fyzickému předání nedošlo. K dotazu doplnil, že to brát nechtěl, protože nevěděl, komu by to měl dávat. Pan S. mu to vyložení nutil, ale odmítl to. Od S. vzal 3x, jak uvedl, v mezidobí od něj odebral nějaké Kamagry. Neví, co to bylo za léky, co odebral, pamatuje si tu částku. Za tu stejnou částku to dal panu S., sám z toho neměl nic. Chtěl pouze Kamagru, ta mu pomáhala. Od pana S. dostával peníze postupně, s platbou byl tak vždy pozadu. Se S. nebyla řeč, křičel, že ho zabije, že něco udělá rodině, tak z toho byl na nervy. Prodal proto auto a doplatil mu to. Pan S. pak za něj ještě doplatil 25 000 Kč. Pak po něm ještě chtěl S. 50 000 Kč, tak mu je raději dal, aby měl pokoj. Pak už ho nekontaktoval. Dále doplnil, že prášky vyzvedával u pana M. na zahradě. Bylo to předem navážené, jen mu řekli částku. Neví, kolik se z toho dalo vyrobit pervitinu. Pokud se týká rozporu mezi výpovědí v přípravném řízení a nyní, tak policisté mu řekli, že to bylo za 275 000 Kč, ale pak si to srovnal v hlavě a došel k těm částkám, co uvádí nyní, tj. maximálně 180 000 Kč. Ty další dva balíčky mohly vážit do 1 kg. Pokud jde o odposlech, tak k tomu předání léků za 270 000 Kč nedošlo. Vymyslel si, že má kupce pro množství za 90 000 Kč, nechtěl vypadat jako hlupák, proto to řekl. Je možné, že S. v jiném odposlechu mluvil o množství 3 020 krabic, ale k odebrání vůbec nedošlo. Neví, za co měl platit 12 000 €, o kterých se zmiňoval M.. Dále k dotazu doplnil, že lze vypočítat, kolik mohlo být těch krabiček. Když za těch prvních 111 krabiček zaplatil 30 000 Kč. Krabička byla za 270 Kč. Z toho by se dalo vypočítat, kolik bylo možné vyrobit z toho pervitinu.
7. **Obžalovaný M.S.** vypověděl, že ne vše, co je v obžalobě, se tak stalo. V tu dobu se snažil abstinovat od pervitinu, ale občas měl recidivu, tak si říkal, že bude lepší, když si vyrobí pervitin pro sebe, než aby ho někde sháněl. Poptával proto léky, ze kterých by se to dalo vyrobit. Někdy v červenci 2020 za ním přijel pan V., že by měl nějaké prášky k dispozici. Tak vybral 30 000 Kč z bankomatu a jeli k E. na zahradu, kde mu S. prodal 111 krabiček. Vyrobit z toho cca 25 gramů, víc se mu vyrobit nepodařilo. Za dva týdny pak přišel pan V. k němu do pizzerie, jestli ještě nechce další tablety. Nejprve to odmítl, V. ho přemluvil, jestli si to může u něho nechat v trezoru. Neví, kolik toho bylo, byly to nějaké tablety, na kterých bylo nějaké písmeno, možná „M“. Pak za ním přišel D.P. a poptával prášky, tak mu 100 prášků z toho množství prodal. Měl u sebe 60 000 Kč, tak mu prodal za tuto částku. Něco málo z toho tam zůstalo. To se opakovalo asi za dalších 14 dní, V. donesl další balíček, P. si to vzal za 90 000 Kč. Pak se ještě pan V. ptal, jestli nechce další, ale to odmítl. V. u něho nechal tašku, ne s tabletami, ale s nějakými krabičkami, dovnitř se nedíval. Pak si to zase odnesl. Sám si tedy vyrobil nějakých 10 gramů, z prodeje nic neměl, předal to postupně V.. K dotazu doplnil, že si cenu určil podle toho prvního odběru, kdy bylo 110 krabiček za 30 000 Kč. Pak na podzim přišel opět P., vyložení mu vnutil 90 000 Kč, to koupil přímo od S. na zahradě u E.. Pak se to ještě jednou opakovalo, opět šlo o 90 000 Kč. Peníze předával přímo S. z ruky do ruky, to bylo dvakrát. Pak tam byl asi ještě dvakrát, ale to S. vi vysvětloval, že už nic nechce. S. v tu dobu vyhrožoval panu V., tak za něho zaplatil dluh cca 25 000 Kč, to bylo přímo u S. doma. To bylo naposledy někdy koncem roku 2020. Pervitin si umí vyrobit, proto měl u sebe tu varnu, vše si obstaral v létě 2020 a měl to u sebe ve spíži. K dotazu doplnil, že se asi jednalo vždy o stejné prášky,

v přípravném řízení odsouhlasil, že to byl lék Clarinase. Byly to léky s označením M1. Řešil se S. obsah těch léků, měl v plánu vyrábět pervitin, potřeboval vědět, kolik je tam efedrinu. Následně se pak divil, že se z toho podařilo vyrobit tak málo. Neví, jestli mluvil, že to vždy byl Clarinase. Vzpomíná si na označení „M“. Fosfor a jód na výrobu si sehnal od nějakého kluka ze Zlína nebo Uherského Hradiště, s kterým ho seznámil V.. Dále uvedl, že poprvé odebral 110 krabiček, mělo tam být 0,6 efedrinu. Druhý odběr byl dvakrát tolik, to předal P.. Třetí odběr byl 3x tolik a také to předal P.. Pak to bylo 2x za 90 000 Kč. P. mu také říkal, že měl problém z toho vyrobit větší množství.

8. N.G., nyní pravomocně odsouzený, který vypovídal v procesním postavení spoluobžalovaného, uvedl, že z obžalovaných zná E. a S.. Byl do toho zatažen, šel do toho vědomě, ale byl využit. Dostal za tu službu 500 €. Nikdo mu neřekl, že půjde o podvod, jen se zeptali, že potřebují sehnat křidu. S. z křidy strhl obal a nohou to rozdrtil, u toho byl sám přítomen. Neptal se, proč to drtí, nepřemýšlel o tom a nezajímalo ho to. Až v okamžiku, kdy do auta dostal peníze, si uvědomil, že šlo o podvod. Kdyby to věděl dopředu, nešel by do toho. K dotazu doplnil, že obžalovaného M. viděl maximálně 10x. S. chodíval celý život do restaurace Metropolis, kterou vede A.B.. Dále doplnil, že když S. přišel, nebyla řeč o křidě, ale sháněl sádro. Pak odjel, pak se vrátil a řekl, že potřebuje křidu. Tak mu řekl, že tu koupí v Obi nebo Adleru. Šel se svým kamarádem A.G., koupili tu křidu, vrátili se. S. chtěl víc, ale že neumí německy, tak ten G. šel ještě koupit. S. mu pak šel naproti, policie to musela vidět, že ten člověk, když šel S. naproti, trhal papíry a házel je na zem. Chtěli po něm fólii, když se s ní vrátil, oni už tam po té křidě šlapali. Pak šli do Metropolisu. S. mu pak řekl, že půjde s E. na konkrétní adresu, kam má ten balíček, co byl zabalený v novinách, donést. Podle pokynu S. ten balíček měl předat jemu nebo E.. Došlo mu, že to bude asi podvod. Ten balíček ve folii mu dal S. a on mu ho za 10 minut předal zpátky na benzínce. Nepřemýšlel, co je to za divnou transakci. Ani ho nenapadlo, že se jedná o náhražku kokainu. Do vozidla mu dali 16 500 € zabalených do nějaké ruličky. Kdyby věděl, že dostane nějaké peníze, nešel by tam, nesloužil by jako kurýr ani jako prodejce. Netušil, že dostane nějaké peníze. Ptal se E., co má dělat, on mu řekl, aby jel domů, že tam za ním přijedou. Přijeli pak domů, bavili se o tom, že je to nejdražší křida na světě, dali peníze na stůl a za cca 10 minut přijel S. s E.. S. peníze přepočítal, odpočítal nějakou sumu a dal ji E., pak dal 500 € jemu na kafe. Jeho kamarádovi A. také 500 €. Nechal 500 € i A.B.. Pak jeho byt opustili a vrátili se na terasu do Metropolisu. Byla tam s nimi i nějaká paní. S. kdysi dal poškozené dolary (dle odposlechu „zelené zboží“), aby je zkusil vyměnit v Česku a podařilo se mu to. Nikdy S. nenabízel žádné léky (tabletky). Pana I. nikdy předtím neviděl, viděl ho poprvé ve vězení.
9. Svědék F.B., pravomocně odsouzený rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2022 sp. zn. 48 T 9/2022, vypověděl, že zná pouze obžalovaného S. a obžalovaného M.. Dále zná obžalovaného I., ale toho zná pouze z vazební věznice. S M. nikdy nic neřešil. Se S. se zná 10 až 15 let, ale nijak spolu nespolupracovali ani se nestýkali. V roce 2018 ho S. oslovil ohledně projede kokainu. Jednalo se o tři prodeje v celkovém množství 220 až 230 g kokainu. Za tento kokain měl S. zaplatit částku okolo 380 000 Kč, ale nezaplatil mu všechno. Cena za gram kokainu se pohybovala mezi 1 800 Kč a 2 200 Kč. Kvalita kokainu byla dobrá. Od koho kokain S. měl, neví, ale ví, že S. jezdil do Vídně, kde měl svoje lidi. Spolupráce mezi nimi skončila, protože mu nezaplatil celou částku, načež mu S. vyhrožoval. V současné době mu stále dluží za kokain částku 160 000 Kč. S. viděl několikrát spolu s M..
10. Svědék M.Č. vypověděl, že z obžalovaných zná obžalované M., S., S. a V.. Ostatní obžalované nezná. M. a S. moc nezná, viděl se s nimi jen párkrát, kdy od nich kupoval různé starší věci, jako například stará okna, voňavky, oblečení nebo Kamagru. Se S. jsou spolužáci a dlouho se neviděli. Pokud se s obžalovaným S. setkali, bylo to v jeho baru. V. zná již delší dobu, sbírají spolu různé staré věci. Dále uvedl, že svědkyni F. seznámil se S. a M.. Na schůzku s nimi ji doprovodil přibližně

čtyřikrát nebo pětkrát. Neví, co bylo předmětem těchto schůzek. Schůzek se účastnil na žádost svědkyně F., jelikož jí měl obžalovaný S. obtěžovat. Nikdy nebyl přímo u schůzky. Neví, že by svědkyně F. nebo S. a M. obchodovali s drogami. Pouze jednou nesl svědkyni igelitovou tašku, ale neví, co v ní bylo. Při předstření své výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedl, že si svědkyně F. kupovala od obžalovaných S. a M. tablety pravděpodobně na výrobu pervitinu odpověděl, že to není pravda, řekl to, protože byl na svědkyni F. „nasraný“, protože ho obvinila, že jí měl ukrást peníze. Dále doplnil, že výpověď v přípravném řízení řekl ve zlosti a nikdy u toho jednání nebyl a nic neviděl, on se pohyboval v jiné části zahrady, než se jednání odehrávala. Policie se ho furt vyptávala na prášky a on jim to odkýval, protože nějaké prášky viděl, ale nevěděl, o jaké prášky se jedná, že to mohli být prášky na hubnutí, ale prostě řekl, že to mohou být prášky na výrobu drog, ale neví. K další předstřené výpovědi, při níž uvedl, že se ty prášky vážily, ale neví, kdo je vážil, asi obžalovaný M., uvedl, že váhu viděl, ale neřekl, že by se vážily nějaké prášky. Nevybavuje si, že by něco takového řekl, ale nevybavuje si, že by tam byly nějaké prášky. Možná tam byly nějaké krabičky, například Kamagry. Nepřijde mu normální kupovat prášky na váhu, ale nezajímal se o to. Vadilo mu, že se jejich obchody projednávají přes něho, že mu volají a chodí na jeho pozemek, kde se také setkávali. Policisté se ho pořád vyptávali na drogy, tak jim možná odkýval, že tam nějaké byly, ale to není pravda a omlouvá se za to. Dále uvedl, že byl dříve uživatel pervitinu, asi čtyři roky, ale nikdy nebyl u výroby pervitinu a neví, jak se vyrábí. Neužívá pervitin již tři roky. Nepamatuje si ani od koho pervitin kupoval. Od obžalovaných nikdy žádné drogy nekoupil, možná od svědkyně F., ale to neví. Dále uvedl, že slyšel od V., že M. a S. obchodují s různými věcmi, na kterých se dá vydělat. Například trička, voňavky nebo Kamagra. Svědkyni F. doprovázel na tyto schůzky přibližně před dvěma lety, ale nechtěl s těmito schůzkami mít nic společného. Nikdy nic z toho neměl a nic nedostal. Jednou mu S. volal, že mu svědkyně F. dluží nějaké peníze, a ať to případně zaplatí on. Po přečtení své výpovědi z přípravného řízení doplnil, že slyšel, že obžalovaný M. a S. prodávají všechno možné, mimo jiné i prášky, ale nikdy neřekl nic o drogách. Policisté se ho pořád vyptávali na drogy a prášky na výrobu drog, tak jim to odkýval. Zopakoval, že u žádného vážení prášků nebyl, pouze viděl, že tam váha byla. Pokud řekl v přípravném řízení, že svědkyně F. kupoval prášky na výrobu pervitinu, tak o tom lhal, protože byl na ní naštvaný.

11. Policejní agent v postavení utajeného svědka vypověděl, že zná obžalované S. a M.. Jeho úkolem bylo v rámci jejich činnosti navázat kontakt se S. a poté provést předstíraný převod. Kontakt byl navázán ze strany S., který jej kontaktoval kvůli zájmu o pronájem kanceláře, což byla záminka pro prvotní kontakt S.. O OPL se poprvé začali bavit na jejich schůzce ohledně kanceláře, kdy se zmínil o F.B., na což S. reagoval, že mu B. dluží více než 10 000 euro. S. říkal, že může sehnat OPL, konkrétně kokain. Kokain měl dovážet z Vídně, kam jezdil asi třikrát týdně a vozil přibližně 200 až 300 gramů. Dále se bavili o ceně za gram a zda by od něj chtěl kokain koupit. Domluvili se, že S. jej seznámí s člověkem z Vídně, který s kokainem obchoduje, a za to chtěl provizi 1 000 €. Tento člověk se měl jmenovat G.. Do Vídně jel svým vozem a S. jel společně s M. svým vozem. Setkali se až ve Vídni, kde si domluvili podrobnosti ohledně předání peněz a zboží. Poté se vydali na čerpací stanici, kde mu S. řekl, ať předá peníze M., který poté odešel směrem k vozu BMW, kde nastoupil na místo spolujezdce. Po chvíli se M. vrátil a do vozidla mu předal igelitový balíček s neznámou bílou látkou. Balíček obsahoval přibližně 200 g bílé, mírně slisované látky. M. předal 15 000 €. Poté mu S. volal, že G. s ním obchodovat nebude, že bude obchodovat jen s lidmi, které zná. Dále se potkali se S. na další schůzce ohledně kanceláře, kde probrali také další obchod s kokainem. Řešili množství a cenu kokainu. Obžalovaný S. se chlubil zbraní za opaskem. Pravděpodobně devítka, přesným typem si není jistý. Podruhé již do Vídně nejeli společně, ale setkali se až v restauraci v centru Vídně. Probírali detaily ohledně předání peněz a zboží. S. chtěl převzít peníze a za dodavatelem jet sám, což ale odmítl. M. odešel s tím, že si jde pro své zboží. Vrátil se přibližně po 15 až 20 minutách a nesl balíček o rozměrech přibližně 20x4 cm a předal ho ženě, která mu byla představena jako manželka M.. Po rozepři se S. a M. odjel. Následně mu S. volal a domluvili se na schůzce na čerpací stanici, kam dojel a zde ho čekali S. s M.. Společně šli

k vozidlu černé barvy, značky Audi, (pravděpodobně Audi A3), kde M. ode něj převzal částku 16 500 €, vhodil je do vozidla a řidič předal M. balíček. Následně u jejich auta mu M. balíček předal a rozloučili se. Následně zjistil, že balíček obsahoval sádku, proto kontaktoval S., aby mu vrátil peníze nebo dodal kokain. S. tvrdil, že on dostal správné zboží. Poslední kontakt se S. byl v místě bydliště S., kde ho konfrontoval ohledně dodání špatného zboží. Ještě ten den S. volal a vyhrožoval mu. Následně mu S. zaslal několik výhrůžných zpráv. Proto byla celá akce ukončena a dále se již s nikým nepotkal. Dále uvedl, že obchody domlouval vždy telefonicky S., ale peníze dal vždy M.. Podle jeho názoru jejich role byla vyrovnaná a neměl pocit, že by jeden z nich někoho vedl. Oba věděli, co se bude dít a byli dobře informovaní. K osobě G. uvedl, že se s ním nepotkal, ale měl to být dodavatel S. a M.. Měl pocházet z Černé Hory, ale není si jistý. S. mu říkal ještě o jednom dodavateli OPL, který se jmenuje Č., ale to je vše, co o dané osobě ví.

12. Svědkyň J.V., matka obžalovaného T.V., uvedla, že v roce 2016 prodala byt za větší sumu peněz, kterou nechtěla mít celou uloženou v bance, proto si nechala část doma, část vložila do banky Raiffeisenbank a část uložila u syna. U něj měla uložených přibližně 800 000 Kč. Obžalovaný byl v nouzi, tak si mohl z těchto peněz část půjčit. Vždy před tím zavolal a oznámil jí to. Když peníze vracel, vložil je do obálky, která byla u něj. Na půjčování peněz měli pouze ústní dohodu a nebyl dohodnutý čas, kdy má peníze vrátit. Nějaké peníze má také u své maminky. Peníze má uložené na více místech z důvodu ochrany peněz. Dále vypověděla, že z výpisu účtu, který předložila soudu, nelze poznat k jakému účelu sloužily jednotlivé výběry.
13. Svědkyň L.F. odmítla vypovídat s odkazem na obavu z případného trestního stíhání své osoby.
14. Dále byly za souhlasu stran přečteny protokoly o výpovědi dalších svědků, z nichž soud zjistil následující. Svědka R.S. uvedl, že S. zná od roku 2019, jelikož mu hlídal auto, když byl obžalovaný S. ve vazbě. Poté mu obžalovaný S. ve dvou nebo třech případech nabízel drogy. Jednalo se o prášky s obsahem pseudoefedrinu za cenu kolem 1 500 Kč za balení, které obsahovalo přibližně 5 g pseudoefedrinu. Takto od S. v jednom případě koupil 4 až 5 balení těchto prášků. V jedné krabici bylo 100 prášků. Byla to bílá lahvička jako od Orbitek. V budoucnu ho pak kontaktoval obžalovaný S. ohledně schůzky v budově IBC, kde mu společně s E. nabízeli větší množství pervitinu a ptali se, zda nezná někoho, kdo by od nich koupil kilo pervitinu za částku 250 000 Kč. Nakonec mu prodali 3 až 4 gramy mefedrinu, který vydávali za pervitin. Dále takto od S. s E. koupil ještě ve třech případech. To bylo v roce 2020. Poprvé jel kvůli tomu do Vídně, kde se domluvil na částce 800 nebo 850 Kč za gram, ale drogy dostal až v Brně u Campusu, kde dostal 50 g pervitinu a zaplatil za ně přibližně 40 000 Kč. V druhém případě převzal stejné množství drog za stejnou cenu také v Brně u Špalíčku. Třetí případ proběhl stejně jako dva předchozí. Ve všech třech případech převzal drogy a o několik dní později předal S. peníze. O obžalovaném M. ví, že se zná se S. a ví, že spolu řešili nějaké obchody. Pokud jde o E., je to Albánec, který mluví dobře česky, je skoro plešatý a hodně operoval v tom Rakousku.
15. Svědka M.S. vypověděl, že zná obžalované M., S. a S.. Od žádného z nich nikdy drogy neměl, ale ví, že s drogami obchodovali. Na Lidické, kde se obžalovaní scházeli, pomáhal se zednickými pracemi. Když tam byl, několikrát zahlédl pervitin na stole, který v deseti nebo dvanácti případech užil. Dohromady asi 2 gramy. Neví, či pervitin byl, ani kdo s ním u toho byl. Chodilo tam hodně lidí. Svědka J.V. uvedl, že zná z obžalovaných pouze P.V., od kterého ve dvou nebo třech případech koupil pervitin v množství do jednoho gramu (1g za 1 000 Kč), v jednom nebo dvou případech dostal pervitin v malém množství zadarmo. Na otázku, co myslel v telefonátu v roce 2020 „vezme si za patnáct a tam toho za čtyř“, že to nedokáže vysvětlit, ale kupoval od V. také Kamagru. Pochybuje, že V. umí vyrobit pervitin. Slyšel také o osobě M.S., kdy se s V. potkal v jeho pizzerii. Svědka J.B. uvedl, že zná S. a V., od V. kupoval přípravek na podporu erekce. Jednalo se o krabičku, kde se nacházelo sedm plátek s gelem. Za jednu krabičku platil 300 Kč. Svědkyň D.H.M. zná S. přes

svého manžela, který je výkonu trestu pro drogovou trestnou činnost. Od S. nikdy drogy neměla, občas se s ním ale scházela v IBC; přeprodala od něj sadu DIOR. Svědčyně V.P. neměla od S. drogy, občas jí pouze půjčil menší obnos peněz. Od M. si půjčila peníze na pneumatiky, které jí zařizoval. Jednou s nimi byla na schůzce, kde ještě byla E.Š., přičemž oni přinesli bílý prášek a položili na stůl. Jednalo se asi o pervitin, který užila. Pervitin měla od M. asi 3x, nikdy za něj neplatila, jednalo se vždy o uživatelskou dávku. Svědka J.B. kontaktoval S. někdy v roce 2000 a nabídl mu k odkupu 4 000 ks tablet Rinasek. O tento obchod ale neměl zájem.

16. Svědce P.V. chodíval do klubovny na ulici Lidická, nikdy se však nezdržel déle než 30 minut. Nikdy od S. nebo M. nekoupil žádné drogy. Jednou ho S. požádal, aby zajel na přehradu a předal osobě jménem K. balíček, který byl zalepený izolepou a měl velikost dvou másel. Za ten balíček dostal od K. hotovost v eurech odpovídající částce 58 000 Kč a tuto předal S.. O K. slyšel, že se má živit krádežemi a výrobou pervitinu. V několika případech od něj pervitin dostal. K. se jmenuje J. a bydlí v nájmu u svědka v chatě. U K. v chatě viděl plechovky od toluenu a prázdné obaly od hydroxidu. Svědce J.N. uvedl, že nikdy nekupoval od S. nebo M. drogy, kupoval jen Kamagru. Jednou převzal balíček od S., který přivezl P.V., za který zaplatil 60 000 Kč. Neví, co bylo v balíčku, asi vyloupané tabletky Kamagry; tento balíček předal B.R., o kterém ví, že je uživatelem pervitinu. Svědce D.P. se zná s obžalovaným S., se kterým se potkával cca 1x týdně u něj doma nebo v jeho restauraci. Na jaře 2020 mu S. nabídl prodej léků na výrobu pervitinu. Jednalo se o kulaté bílé prášky s vyraženým logem M1. Jeden prášek měl obsahovat 0,6 mg pseudoefedrinu. Prodejní cena byla 200 Kč za krabičku, která obsahovala 10 kusů tablet. Sehnal si kupce a od S. ve třech případech prášky pro výrobu pervitinu. V prvním případě nakoupil prášky za 60 000 Kč. S. prášky odvažoval z většího množství, které měl odložené v tašce ve své restauraci Pivoli. Prášky si odnesl v igelitové tašce, která byla naplněna méně než do čtvrtiny, takto nakoupil ještě 2x, v obou případech za 90 000 Kč. Tyto léky předal dále neznámému kupci. Z prodeje prášků nic neměl a ani nekupoval tyto prášky pro svou potřebu.
17. Svědce A.D., dlouholetý přítel obžalovaného M. a jeho manželky, uvedl, že v den domovní prohlídka v objektu zahrady domu na XXXXX v Brně ho paní M. požádala, jestli jí nepomůže s úklidem po domovní prohlídce. Spolu se Z.S. uklízeli věci ze zahrady, kdy je vraceli zpátky do přístavku, kde byla provedena prohlídka. Nikam jinam, než do přístavku nechodili a nic si neodnesl. Svědce P.V., primář neurologického oddělení v Nemocnici Břeclav, uvedl, že obžalovaného S. zná prostřednictvím P.V.. S. dne 16. 11. 2020 ošetřoval v souvislosti s jeho zdravotními problémy po jeho mozkové mrtvici. Z vyšetření zjistil, že S. opravdu prodělal mozkovou mrtvici a dále ho nechal hospitalizovat a naplánoval další vyšetření. Věděl o jeho nástupu trestu, přičemž S. byl propuštěn z nemocnice dne 19. 11. 2020. S. byl za vyšetření velice vděčný a dal mu dary, jako jsou napodobenina hodinek zn. Rolex, objednal jídlo pro něj a personál, trička a bundu. Poté spolu naplánovali další vyšetření, ale ta se neuskutečnila z důvodu jeho pracovní neschopnosti.
18. S ohledem na chování obžalovaného S. u hlavního líčení vznikly soud rozhodl o přiřazení znalkyň z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví klinické psychologie za účelem vypracování znaleckého posudku na osobu obžalovaného. Znalkyně MUDr. Zuzana Švehláková odkázala na závěry vypracovaného znaleckého posudku, v němž uvedla, že u obžalovaného S. byla diagnostikována mírná kognitivní porucha, její příčinou jsou opakované cévní mozkové příhody v minulosti. Tato porucha snižuje kognitivní výkon obžalovaného, myšlení je zpomalené, paměť zhoršena hlavně ve smyslu výbavnosti u učení se novému; pozornost je dekoncentrovaná. Jiná duševní porucha nebo choroba ve vlastním slova smyslu (typu psychózy) diagnostikována nebyla. Dále znalkyně uvedla, že obžalovaný S. spolupracoval ochotně, není depresivní, jeho nálada je spíše nevýrazná, kdy se hodně zabývá svým somatickým stavem v důsledku amputace končetiny. Žádné zásadní psychofarmaka neužívá. Dále uvedla, že obžalovaný S. trpí poškozením centrální nervové soustavy, které neodpovídá jen jeho věku, ale také dalšímu poškození, které vzniklo v důsledku

opakovaných cévních mozkových příhod. Toto poškození se projevuje v pomalejším myšlení, v horší koncentraci pozornosti a v určitých paměťových problémech, kdy si nepamatuje vše přesně.

19. Znalkyně Ph.Dr. Marcela Langová Šindelářová uvedla nad své závěry ve vypracovaném posudku, že se obžalovaný S. snažil při vyšetření spolupracovat, ale nepodařilo se provést kompletně všechny testy v důsledku jeho dekoncentrace. S. se dominantně soustředil na svůj zdravotní stav. Během vyšetření měl sklony ke konfabulaci, co se týče testové povídky. K věrohodnosti specifické výpovědi se nelze vyjádřit. Dále znalkyně uvedla, že obžalovaný má lepší tzv. staropaměť než novopaměť, takže si spíše vybaví starší vzpomínky než to, co je mu nově prezentováno. O své minulosti hovořil spontánně a logicky. K poruchám paměti došlo pravděpodobně už po první mozkové příhodě, ke které došlo v roce 2014, ale nelze to určit se znaleckou jistotou. Nelze předpokládat, že výkon vazby měl radikální vliv na snížení paměťových schopností S., ale vyloučit to nelze. Na dotaz předsedkyně senátu uvedla, že lidé s poškozeným mozkem mohou být v zátěžových situacích snáze manipulovatelní. Obžalovaný S. se soustředí primárně na svůj zdravotní stav, proto může být k jiným věcem lhostejný a ostatní záležitosti mu připadají podružné. Svých konfabulací si není vědom, jelikož je považuje za pravdu. Je si vědom své špatné paměti, ale není schopen určit, ve kterých bodech je paměť špatná a není schopen jí kompenzovat. Je schopen chápat, co prohlašuje, ale nemusí si být vědom všech důsledků z toho plynoucích.
20. Výše uvedené výpovědi soud doplnil listinnými důkazy a rovněž i věcnými důkazy v podobě záznamů o sledování, resp. některých záznamů telefonních hovorů, přičemž dospěl k závěru, že je nepochybné, že se obžalovaní dopustili jednání v rozsahu a způsobem, jak je uvedeno pod jednotlivými body výroku rozsudku.
21. Ve vztahu k bodu **I.** výroku rozsudku bylo upuštěno od dokazování, neboť obžalovaný S. ve vztahu k tomuto bodu prohlásil svou vinu, soud svým usnesením takové prohlášení přijal, přičemž tento skutek se týkal výlučně obžalovaného S. (§ 206c odst. 6 trestního řádu).
22. Stran bodu **II.** výroku rozsudku soud konstatuje, že vycházel nejen z prohlášení viny obžalovaného S., ale přihlédl k výpovědím obžalovaných M., I., ale především i k výpovědi utajovaného svědka [ve smyslu § 102a odst. 1 písm. a) trestního řádu], jakož i listinným důkazům (odborných vyjádření, protokolu o sledování, záznamů o uskutečnění telekomunikačním provozu). Obžalovaný S. popsal, jakým způsobem kontaktoval obžalovaného I. s požadavkem na dodání 200 gramů kokainu. Obžalovaný I. k tomu uvedl, že obžalovaného S. seznámil s dalším mužem – G., který ten kokain zajistil. Obžalovaný S. za ten kokain neplatil, proto sám obžalovaný I. (dle svých slov) za obžalovaného S. částku G. uhradil, což odpovídá i vyjádření obžalovaného S., který uvedl, že za kokain nedostal peníze, protože ho dal (pravomocně odsouzenému) F. B., který mu ho nezaplatil.
23. Další předání kokainu (29. 6. 2020) bylo pečlivě dokumentováno, neboť se jednalo o předstíraný převod ve smyslu § 158c odst. 1 trestního řádu, přičemž k tomuto útoku byl vyslechnut i policejní agent (utajený svědek), který přesně popsal průběh úkonu i účast jednotlivých osob na něm (č.l. 2949-2954). Obžalovaný S. k tomu vypověděl, že objednávku kokainu učinil přes osobu „T.“, kterého obžalovaný I. neznal. Obžalovaný S. uvedl, že obžalovaný I. působil jako kurýr. Obžalovaný I. vypověděl, že obžalovaného S. pak dlouho sháněl kvůli dluhu, a nakonec se potkali v červnu (2020) a S. mu slíbil vrátit peníze do 3-4 dnů. Nechal mu balíček s kokainem, se kterým dle pokynu S. pak dojel na benzinovou pumpu, tam si ten balíček od něj vyzvedl obžalovaný M., který mu dal 10 000 €, čímž byl uhrazen ten předchozí dluh. Vzhledem k výpovědi obžalovaného S., který neuvedl, že by dodávku kokainu zařídil obžalovaný I., nýbrž že ten kokain byl od T., nelze mít za vyvrácenou výpověď obžalovaného I., že předmětné množství kokainu mu dovezl obžalovaný S., aby jej posléze dle jeho instrukcí přivezl na určené místo, což se i stalo. Výše uvedené

je v souladu s protokolem o sledování i záznamem o předstíraném převodu, z nichž je zřejmé, že obžalovaný M. převzal od utajeného svědka částku 12 000 €, tuto částku předal ve vozidle čekajícímu obžalovanému I., který mu předal plastový sáček zabalený v kuchyňském papíru, obsahující stlačenou krystalickou hmotu (č.l. 2821-2835, 2837-2851, 3313-3321). Dle znaleckého posudku poskytnutého rakouskou stranou soud zjistil, že předmětná krystalická hmota o váze 199,6 g (resp. 199,42 g) obsahuje 155,85 g kokainové báze (č.l. 2565-2574).

24. Ve vztahu k dovozu minimálně 100 g kokainu v průběhu druhé poloviny roku 2020 soud vycházel z výpovědí obžalovaných S. a M., kterými je vyvrácena obhajoba obžalovaného I.. Obžalovaný S. vypověděl, že obžalovaný I. přivezl na základě objednávky obžalovaného M. 100 g kokainu, který si předali v Brně (u IBC). Obžalovaný M. vypověděl, že obžalovaný S. si chtěl obžalovaného I. vyzkoušet, jestli prodá kokain i za jeho zády. Proto domluvil dovoz 100 g kokainu. I. mu zavola, že má na sedačce oplatky. Vzal to, zavola S., který si následně ten balíček u něho doma převzal. Jestli to byl kokain, neví, vypadalo to jako oplatky. Obžalovaný I. uvedl, že přes Brno jezdíval do Berlína. Jednou se zde zastavil, protože mu obžalovaný S. slíbil zprostředkovat nákup levného porcelánu. S M. se nemohl nikdy na odběru kokainu domluvit, neměli na sebe telefon. Když přijel ten den k IBC, v autě žádný kokain nebyl, byly to zbytky oplatků. M. viděl srbský nápis na nich, tak si je vzal a snědl. Obžalovaný M. i S. šli společně s ním k autu, M. ukázal na oplatky, vzal si je a snědl. Soud dále doplňuje, že u obžalovaného I. nebyla v jeho mobilním telefonu zjištěna žádná zájmová komunikace (č.l. 2000). Z prostorového odposlechu uskutečněného dne 9. 3. 2020 nelze zjistit relevantní informace ke vztahu obžalovaných I. a S., kdy v tomto případě není zcela zřejmé, zda skutečně osobou mluvící na záznamu je obžalovaný I. (č.l. 3608). Z prostorového odposlechu ze dne 26. 6. 2020 je zřejmé, že obžalovaný S. zmiňuje osobu G., která má přijet, aby domluvili těch 200 gramů, a také že přijede N. (č.l. 3640). Oproti tomu soud nemohl přehlédnout souhlasnou výpověď obžalovaných S. a M. ve vztahu k objednavce 100 g kokainu u obžalovaného I., na základě které pak obžalovaný I. přijel do Brna, kde se v prostoru obchodního centra IBC setkal s obžalovanými S. a M.. Pokud následně obžalovaný M. uvedl, že sice vyzvedl balíček z auta obžalovaného I., který vypadal jako oplatky, a dále neví, jestli to oplatky byly nebo nikoli, odporuje tato jeho výpověď výpovědi obžalovaného I., podle které tyto oplatky měl obžalovaný M. přímo jíst. Vzhledem k těmto rozporům má soud za to, že lze vycházet z jednoznačné výpovědi obžalovaného S. i výpovědi obžalovaného M., že objednávka zněla na 100 g kokainu. Je tedy nelogické, aby místo kokainu byly obžalovaným I. dovezeny oplatky, o čemž by nevěděl obžalovaný S., který byl finálním příjemcem tohoto balíčku a který uvedl, že kokain dovezen byl (a za jakých okolností). Na základě uvedených skutečností má soud za prokázané, že dovoz 100 g kokainu ze strany obžalovaného I. na základě objednávky obžalovaného M. někdy v druhé polovině roku 2020 proběhl.

25. Ve vztahu k bodu **III.** výroku rozsudku soud konstatuje, že i ve vztahu k tomuto bodu obžalovaný S. prohlásil svoji vinu, nicméně soud s ohledem na rozporné skutečnosti stran množství dovážených léků (v desetinásobcích) uváděné obžalovaným S. u hlavního líčení, nemohl takové prohlášení viny přijmout. Skutková zjištění pak soud ustálil na základě výpovědí obžalovaných S., M., V., V., S., výpovědí shora označených svědků, jakož na základě provedených listinných důkazů (odborných vyjádření, protokolů o domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor a pozemků) i záznamů o telekomunikačním provozu. Pokud jde o dovoz léků, má soud za prokázané z výpovědí obžalovaných S. a M., resp. na základě záznamů o telekomunikačním provozu a jeho obsahu, že docházelo k opakovanému dovozu léků obsahující pseudoefedrin s obchodními názvy Galpseud, Rhinostop, Clarinase či Rinasek ze Srbska, a to osobou přezdívanou B. (ztotožněnou jako B.S. a následně trestně stíhanou pro toto jednání v České republice), přičemž k dovozu těchto léků docházelo tak, že samostatné tabletky (bez obalů) byly umístěny v rezervních pneumatikách, a to v počtu cca 50 000 tabletek v jedné pneumatice. Z výpovědi obžalovaného S. vyplynulo, že k takovému dovozu došlo minimálně v šesti případech, kdy lze takový minimální počet odvodit i

z frekvence domlouvání se na setkání a předávání věcí mezi obžalovaným S. a osobou „B.“, jak vyplývá z telefonních záznamů i prostorových odposlechů. Pokud následně obžalovaný S. uváděl, že v jedné pneumatice bylo pouze 3 000 kusů tabletek, odporuje taková výpověď nejen jeho výpovědi z přípravného řízení, ale rovněž i konkrétnímu nálezu množství tabletek v objektu v zadním traktu obytného domu na ul. XXXXX v Brně, užívaném obžalovaným M., kdy z pneumatiky zde nalezené bylo vyňato 12 balíčků vyloupaných tabletek, které dle hmotnostního přepočtu představovalo množství 49 781 kusů tabletek (Rinaseku). Soud má tedy za prokázaný minimální dovoz takových léků v množství 300 000 kusů ze Srbska, kde docházelo k nákupu léků a jejich přípravě pro přepravu vozidly, a to nejen do České republiky, přičemž na dovozu těchto léků se podílel minimálně B. S.. Obžalovaný M. ve své výpovědi také potvrdil dovoz léků ze Srbska a že B. byl instruován S.. Obžalovaný M. odsouhlasil, že ví o dvou gumách, ale asi jich bylo více. Pokud jde o cenu léků a zisk obžalovaných S. a M. na nich, soud vycházel jednak z výpovědi obžalovaného S. a jeho poznámek (č.l. 223), ale také z výpovědi obžalovaných V. a S., pokud jde o nákup 111 krabiček Rinaseku (viz níže). Z obsahu telefonních hovorů mezi S. a dalšími osobami je zřejmé, že ceny za nákup i odběr se lišily i v závislosti na druhu léků či odebraném množství, ale z kusých odkazů nelze konkrétní ceny ustanovit a nebylo možné ani zjistit přesný zisk obžalovaných na nich. Především na základě záznamů telefonních hovorů i hovorů ve vozidle obžalovaného S. lze konstatovat, že se jednalo celkově o obrat minimálně v řádech statisíců korun.

26. Ve vztahu k popsanému jednání dne 6. 6. 2020 vycházel soud nejen z výpovědí dalších obžalovaných V. a S., ale také ze záznamu hovoru z vozidla Ford Focus obžalovaného S. (č.l. 3626), jakož i videozáznamu o výběru hotovosti 30 000 Kč obžalovaným S. z bankomatu na ulici Lidická 81 v Brně v 16.10 hodin dne 6. 6. 2020 (č.l. 2421-2425, 2429-2433). Ze záznamu hovoru mezi obžalovanými S. a V. téhož dne ve vozidle Ford Focus je zřejmé, že obžalovaný V. převzal od obžalovaného S. 10 000 tablet za částku 270 000 Kč. Takové množství tablet odpovídá i výpovědi obžalovaného S., který uvedl, že z toho množství léků, které měl u něho obžalovaný V. uschováno, předal za částku 150 000 Kč tablety D.P., který takový odběr ve své výpovědi potvrdil. K množství pervitinu, jež lze vyrobit z určitého počtu tablet Rinasek, soud dospěl na základě odborného vyjádření Kriminalistického ústavu v oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, dle kterého ze zajištěných 81 506 ks tablet Rinaseku o celkové hmotnosti 17 947,6 g by bylo možné vyrobit 2 882 g pervitinu (č.l. 1765-1775). Podle takto určeného množství lze na základě matematického výpočtu určit, že 1110 tablet Rinaseku je způsobilé k výrobě 39 g pervitinu, 10 000 tablet k výrobě 350,45 g pervitinu a 5 500 tablet k výrobě 194,5 g pervitinu. Vzhledem k výpovědi obžalovaného S. a pak bylo možné dále ustálit, že tento v 2. polovině roku 2020 odebral od obžalovaných S. a M. 2x za částku 90 000 Kč množství tablet, které prodal dále D.P.. Vzhledem k výpovědi obžalovaného S. a, že se jednalo vždy o násobky původního množství, které koupil za 30 000 Kč, soud shledal, že za částku 180 000 Kč bylo svědku P. prodáno cca 6 660 tablet, které byly způsobilé k výrobě 233,4 g pervitinu. Z důvodu absence přesvědčivých důkazů stran odběru 5 000 tablet v listopadu či prosinci 2020 obžalovaným S., nebylo možné obžalovanému S. k tíži přičítat i toto jednání popsané v podané obžalobě. Soud může toliko konstatovat, že ze záznamu telefonických hovorů vyplývá velmi pravděpodobně větší rozsah odebíraných léků, než se podařilo bez důvodných pochybností prokázat, ale tento další rozsah nelze jednoznačně kvantifikovat, což je pro právní kvalifikaci projednávaného skutku krucální.

27. Dále má soud za prokázané, že obžalovaný S. se dne 18. 6. 2020 domluvil s obžalovaným V., že mu předají (s obžalovaným M.) 3 000 balení léčiva Rhinostop, které bude dovezeno dle objednávky, přičemž k předání pneumatiky (gumy) naplněné nejméně 30 000 kusy tabletek Rhinostop došlo v následujících dnech (nejpozději do 21. 6. 2020). Soud vycházel nejen z výpovědí obžalovaných S. a M., ale částečně i z výpovědi obžalovaného V., který převzetí pneumatiky naplněné léčivý doznal. Jejich výpovědi jsou pak v souladu s obsahem jejich hovorů, které byly zaznamenány v rámci odposlechu uvnitř vozidla obžalovaného S. ve dnech 18. a 21. 6. 2020 (č.l. 3633-3634,

3635-3638). Z dalšího odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, soud zjistil, že preparáty Rhinostop a Clarinase obsahují prekursor pro výrobu pervitinu, kdy z 10 kusů tablet Rhinostop lze vyrobit až 0,36 g pervitinu (č.l. 2229-2236). Vzhledem k odbornému vyjádření a tomu, že v hovoru mezi obžalovanými dne 18. 6. 2020 byl zmíněn jako dovážený lék Rhinostop, má soud za prokázané, že obžalovaný V. v období 18. – 20. 6. 2020 převzal od obžalovaných S. a M. jednu pneumatiku dovezenou ze Srbska a naplněnou samostatnými vyloupanými tabletkami Rhinostopu, přičemž soud vycházel z uváděného množství 3 000 krabiček, tj. 30 000 kusů tabletek. Dovoz léčiva Clarinase, které bylo v hovoru také zmíněno, nebyl prokázán, když jmenovaní obžalovaní hovořili shodně o jedné pneumatice a 3 000 tabletách, přičemž z obsahu hovorů je zřejmé, že obžalovaní hovoří vždy o krabičkách, i když uvádějí pouze slovo „tablety“, neboť množství převáženého zboží v jednotlivé pneumatice bylo možné odvodit právě z nálezu jedné takové pneumatiky, jak bylo uvedeno výše. Z uvedeného množství tabletek, které převzal obžalovaný V., by tak bylo možné vyrobit 1 080 g pervitinu. Pokud jde o léčivo Clarinase, které bylo v hovoru zmíněno, soud nemá za prokázané, že k předání či dovozu takového léčiva v tomto konkrétním případě i došlo, když z uvedeného hovoru vyplývá, že Clarinase v množství 1 300 kusů bude dovezena (buď již nyní nebo až další týden), ale finální dohoda zněla dle hovoru na 3 000 kusů. Proto dovoz léků Clarinase byl z popisu skutku v tomto případě vypuštěn.

28. Z hovoru uskutečněného dne 21. 6. 2020 (č.l. 3636), jakož i z výpovědi obžalovaného S. má soud za prokázané, že došlo k výrobě metamfetaminu v krystalické podobě, kdy minimálně v množství 5 injekčních aplikátorů cca 17 ml tyto převzal obžalovaný V. a dále je distribuoval. Pokud se jedná o přepočítání množství 17 ml na gramy, soud vycházel z nálezu učiněného při domovní prohlídce u obžalovaného S., u něhož byla zajištěna injekční stříkačka s obsahem sypké krystalické látky – 10 ml (č.l. 1237, 1264), přičemž z odborného vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, vyplývá, že se jednalo o S-metamfetamin chlorid (pervitin) o váze 6,171 g (č.l. 1851). Matematickým výpočtem pak lze odvodit, že 17 ml krystalické látky (pervitinu), o níž byl veden hovor, představuje minimálně 10 g této látky. K převzetí a držení 15 g kokainu obžalovaným V. soud uvádí, že obžalovaný uvedl, že mu nějakou látku v mokré kapesníčku nabídl obžalovaný S.. Obžalovaný S. vypověděl, že obžalovanému V. předal u něj doma 15 g kokainu, přičemž z jeho poznámek (č.l. 224) vyplývá, že se jednalo o kokain, který nepřevzal jiný odběratel, a proto ho dal obžalovanému V..
29. Ve vztahu k popisu jednání dne 28. 6. 2020 upravil soud oproti podané obžalobě popis skutku dle obsahu záznamu hovoru mezi obžalovanými S. a M. (č.l. 3642). V tomto hovoru je zřejmé, že se obžalovaní baví o dovozu léčiva Rhinostop nebo Rinasek, kdy zmiňují, že dle jejich objednávky by mělo dorazit minimálně 1 000 balení ze zahraničí, na kterém by měli zisk 2 000 €. Konstrukce uvedená v obžalobě, že 2 000 € představuje cenu zboží, neodpovídá ani záznamu hovoru, ani zjištěným skutečnostem, neboť balení léčiva obžalovaní nenakupovali pod 4 € za kus.
30. Ve vztahu k předání 750 balení léčiva s obsahem pseudoefedrinu v době před 13. 10. 2020 svědkovi M.Č. má soud takové jednání za prokázané na základě jednoznačného hovoru mezi obžalovaným S. a svědkem Č., jak byl zachycen prostorovým odposlechem v automobilu obžalovaného S. dne 13. 10. 2020, a to za přítomnosti obžalovaného M. (č.l. 3714-3715). Množství pervitinu (270 g), které by bylo možné vyrobit z uvedeného počtu balení, bylo zjištěno na základě výpočtu dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č.l. 2229-2236). Skutečnost, že svědek Č. odebíral léčivo od obžalovaného S. se podává z ručně psaných poznámek obžalovaného S., které byly připojeny k jeho výpovědi již v přípravném řízení, a na které se odkazoval (č.l. 227).
31. Ve vztahu k množství tablet Rinasek přechovávaných obžalovanými S. a M. v tzv. kolárně užívané obžalovaným M., v objektu bytového domu XXXXX, soud vycházel z protokolu o domovní prohlídce a fotodokumentace (č.l. 1462-1478). Při prohlídce byla nalezena igelitová taška LIDL,

naplněná vyloupanými tabletami bílé barvy, a pneumatika obsahující 12 balíčků, které tvořily vyloupané tablety bílé barvy (celkově 81 506 kusů tablet). Dále byla nalezena nádoba s neznámou látkou. Z protokolu s fotodokumentací byly dále zjištěny informace o průběhu prohlídky neoznačené stavby, která se nachází ve dvorním traktu bytového domu na adrese XXXXX, Brno, která je v užívání obžalovaného M. (č.l. 1039-1060). Při prohlídce byly nalezeny dvě střelné zbraně, jedna injekční stříkačka se sypkou látkou, hotovost ve výši 16 000 Kč a kuchyňská váha se stopovým množstvím bílého prášku – dle odborného vyjádření pervitinu (č.l. 1771). Jak bylo výše uvedeno, dle odborného vyjádření z uvedeného množství tablet o hmotnosti 17 947,6 g by bylo možné vyrobit celkově 2 882 g pervitinu (č.l. 1765-1775).

32. Pokud jde o užívání pervitinu osobami V.P. a M.S., vycházel soud z výpovědí těchto svědků, kteří uvedli, za jakých okolností a kde (v přístavku bydlíště obžalovaného M.) užili pervitin, který se tam volně nacházel.
33. Z protokolu č.j. NPC-1990/TČ-2019-2200E5 s fotodokumentací byly zjištěny informace o průběhu prohlídky rodinného domu obžalovaného V., který se nachází na adrese XXXXX, (č.l. 1086-1132). Při prohlídce byly nalezeny igelitové sáčky s bílou krystalickou látkou o hmotnosti 77,8g, načiní potřebné k aplikaci a prodeji pervitinu se zbytky bílé látky, nádoby obsahující bílé tobolky, hotovost ve výši 2 107 184 Kč, chemikálie a nástroje potřebné pro výrobu pervitinu českou cestou a ručně psané poznámky, ze kterých vyplývá, že mezi obžalovaným V. a S. byl obchodní vztah (č.l. 1146-1153). Z protokolu č.j. NPC-1990/TČ-2019-2200E5 s fotodokumentací byly zjištěny informace o průběhu prohlídky garáže označené č. XXXXX, která je zapsaná jako číslo jednotky XXXXX v budově č.p. XXXXX, zapsané na XXXXX pro k.ú. Brno-Líšeň, která je v užívání obžalovaného V. (č.l. 1162-1169). Z protokolu č.j. NPC-1990/TČ-2019-2200E5 s fotodokumentací byly zjištěny informace o průběhu prohlídky garáže na adrese Brno, ulice XXXXX na par. č. XXXXX, zapsané na XXXXX, k.ú. XXXXX, která je v užívání obžalovaného V. (č.l. 1170-1176). Z odborného vyjádření Kriminalistického ústavu v oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie bylo zjištěno, že v objektu na adrese XXXXX, bylo zajištěno 5,6 g metamfetaminu báze, nástroje a chemikálie potřebné pro výrobu pervitinu českou cestou a tyto nástroje obsahovaly stopy pseudoefedrinu a pervitinu (č.l.1794-1807). Z odborného vyjádření Kriminalistického ústavu v oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie bylo zjištěno, že na zajištěném věcech byly nalezeny daktyloskopické stopy shodné s ukazovákem a prostředníkem pravé ruky obžalovaného V. (č.l. 1814-1829).
34. Ve věci byla provedena domovní prohlídka v bytové jednotce nezjištěného čísla, kterou užívá obžalovaný S. a prostoru k bytové jednotce přináležejícím, který se nachází ve druhém nadzemním podlaží nalevo od schodiště v bytovém domě na adrese XXXXX (č.l. 1233-1297). Při domovní prohlídce byl nalezen igelitový sáček, injekční stříkačky a papírová psaníčka, vše s bílou krystalickou látkou. Dále byly při domovní prohlídce nalezeny chemikálie a nástroje pro výrobu pervitinu českou cestou. Z protokolu č.j. NPC-1990/TČ-2019-2200E5 s fotodokumentací byly zjištěny informace o průběhu prohlídky provozovny Pivoli Pizza, včetně prostor k ní přináležející, která je v užívání obžalovaného S. a nachází se v bytovém domě na adrese XXXXX (č.l. 1298-1320). Při prohlídce bylo nalezeno zbytkové množství bílé sypké látky pozitivní na amfetaminy. Dále byli nalezeny chemikálie a nástroje pro výrobu pervitinu českou cestou. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie bylo zjištěno, že v objektech užívanými obžalovaným S. byl zajištěn pervitin o váze 10,98 g, nástroje a chemikálie potřebné pro výrobu pervitinu českou cestou a stopy pseudoefedrinu (č.l. 1844-1856). Z odborného v oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie nebyla zjištěna žádná daktyloskopická stopa (č.l. 1860-1864). Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika vyplývá, že byla nalezena shoda DNA profilu obžalovaného S. (č.l. 1867-1870).

35. Obžalovaný S. se doznal k výrobě pervitinu, obžalovaný V. popřel, že by měl s předměty u něj zajištěnými při domovní prohlídce ve sklepě cokoli společného. Soud jeho vyjádření neuvěřil, když je jednak zřejmé, že obžalovaný jako uživatel (bývalý) pervitinu musel mít alespoň určitou představu o jeho výrobě a prostředcích k jeho výrobě potřebných, jednak ze záznamů hovorů mezi obžalovanými V. a S. je zřejmé, že obžalovaný V. se orientuje v problematice výroby pervitinu. V neposlední řadě má soud obhajobu obžalovaného V. za vyvrácenou výše uvedeným důkazem v podobě daktyloskopických otisků obžalovaného např. na dóze obsahující dusičnan amonný a dóze obsahující směs dusičnanů a fosforečnanů. Vzhledem k povaze nejen předmětů nalezených při domovní prohlídce u obžalovaného V., ale především chemikálií jako červeného fosforu, jódu či kyseliny fosforečné, je zřejmé, že tyto byly určeny k nelegální výrobě pervitinu tzv. českou cestou. Červený fosfor nemá žádné další praktické využití (vyjma pyrotechniky), než na výrobu pervitinu, přičemž společně s kyselinou fosforečnou a jodem jsou součástí reakčních směsí, ve kterých dochází k dehydroxylaci pseudoefedrinu za vzniku metamfetaminu.
36. Přestože byly zajištěny např. i ručně psané poznámky obžalovaných V. a S., z nichž lze usuzovat, že se jedná o poznámky týkající se nakládání s léky (tabletami), nelze z nich dovodit další konkrétní informace, jak ostatně bylo konstatováno v přípravném řízení (č.l. 2252). Stejně tak soud z popisu jednání pod bodem **III.** výroku rozsudku vypustil ty skutečnosti, které nebyly v řízení před soudem bez důvodných pochybností prokázány. Soud má za to, že jedním z dalších odběratelů léčiv byla i svědkyně L.F., která nevypovídala (s odkazem na své aktuální trestní stíhání), ale její účast na jednání obžalovaných S. a M. je zřejmá z odposlechů; tím je také vyvrácena výpověď svědka Č., u něhož má soud za prokázané rovněž jednání výše popsané, spočívající v odběru cca 750 balení léku obsahujícího pseudoefedrin. Nicméně z provedených důkazů nebylo možné ustálit skutková zjištění v rozsahu, jak bylo uvedeno v podané obžalobě. Navíc v tomto ohledu má soud za to, že skutečnosti vypuštěné z popisu skutku v rozsahu bodu **III.** výroku rozsudku nemají vliv na právní kvalifikaci jednání obžalovaných S. a M.. Pokud se jedná o úpravu popisu jednání ve vztahu k obžalovaným V., V. a S., může soud konstatovat, že je zřejmé, že mezi obžalovanými S. a M. (na jedné straně) a obžalovanými V., V. a S., příp. dalšími osobami docházelo k distribuci léků a dalšího zboží. Pokud jde o distribuci léků obsahujících pseudoefedrin, vycházel soud pouze z důkazů, které bylo možné podřadit ke konkrétnímu žalovanému jednání. Proto došlo oproti podané obžalobě k úpravě popisu skutku pod bodem **III.** výroku rozsudku, a to i ve vztahu k prokázanému množství léků obsahujících pseudoefedrin, což ve vztahu k obžalovaným V., V. i S. mělo odraz v odlišné právní kvalifikaci jejich jednání. Ve vztahu k obžalovaným S.M. soud shledal, že skutečnosti citované v podané obžalobě stran dovozu předmětných léků ze Srbska v množství minimálně 300 000 tablet s obsahem pseudoefedrinu bylo prokázáno, jak je uvedeno výše. Především na základě odposlechů (tzv. prostorových i z telefonních hovorů) je zřejmé, že uvedené množství léků odpovídá i četnému počtu odběratelů takového zboží z řad uživatelů drog, což je podporováno i výpověďmi některých výše uvedených svědků, nehledě na souběžně vedené trestní řízení s obviněným B.S. (v mezidobí pravomocně odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 16. 1. 2023 sp. zn. 48 T 14/2022 – pozn. soudu).
37. Oproti podané obžalobě však soud beze všech pochybností nemohl v popisu skutku citovat zde uvedené jednání z 7. 6. 2020, když jednak v záznamu hovoru (č.l. 3627) je hovořeno o léku Claritin (N.C.), navíc se jedná o domluvu obžalovaného S. s neznámým mužem o události, která mohla nastat, ale nemusela, k čemuž další důkazy provedeny nebyly. Stejně tak soud shledal, že není možné v popisu skutku uvést jednání z podzimu roku 2019, když k tomuto jednání, vyjma výpovědi obžalovaného S., nebyl v rámci dokazování proveden jediný důkaz, přičemž ve vztahu k bodu **III.** výroku rozsudku soud nepřijal prohlášení viny obžalovaného S., tudíž nemohlo být upuštěno od dokazování v rozsahu takového prohlášení. Stran jednání obžalovaného S. ve vztahu k svědkyni L.F., soud opět popis takového jednání ze skutku tohoto výroku rozsudku vypustil, neboť skutečnosti zde obžalobou uváděny se v řízení před soudem prokázat nepodařilo. Soud si

je vědom, že svědkyně F. byla odběratelkou léků s pseudoefedrinem u obžalovaných S. a M., jak vyplývá z jejich komunikace zachycené v pořízených záznamech. Vzhledem k absenci specifikace odebraných léků a nejasností stran množství léků, počtu odběrů či plateb za ně, které nebyly odstraněny jinými důkazy, soud nemohl takové jednání začlenit do popisu skutku, navíc za situace, že svědkyně F. je v současné době sama trestně stíhána pro spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku (č.l. 5634-5643). Vypuštění takto v obžalobě popsaného jednání však nemůže mít vliv na celkové skutkové závěry ve vztahu k tomuto bodu výroku rozsudku, jak ostatně vyplývá z výše uvedených zjištění soudu především ve vztahu k obžalovaným S.M.. Soud doplňuje, že pokud jsou v popisu skutku citována jména odběratelů prekursoru či uživatelů pervitinu, všechny tyto osoby byly v nyní projednávané trestní věci vyslechnuty v postavení svědků a soud má za nepochybně prokázané jednání vztahující se k těmto osobám.

38. K výše uvedenému je nutné doplnit, že oproti přípravnému řízení bylo řízení před soudem doplněno o znalecké závěry výše slyšených znalkyň MUDr. Švehlákové a PhDr. Langové Šindelářové, které se vyjádřily ke kognitivním a paměťovým schopnostem obžalovaného S.e, což soud nemůže pominout. Především za situace, kdy znalkyně PhDr. Langová Šindelářová uvedla, že obžalovaný S. si není vědom svých konfabulací, má lepší staropaměť, ale k poruchám paměti došlo již dříve, pravděpodobně v souvislosti s mozkovými příhodami. K tomu soud dodává, že tyto mozkové příhody proběhly u obžalovaného v letech 2014-2020 (č.l. 5662). Z toho důvodu bylo nutné k obsahu výpovědi obžalovaného S.e přistupovat velmi bedlivě, a pokud určité skutečnosti vyplývající z jeho výpovědi nebyly podpořeny jiným nepochybným důkazem, nebylo možné považovat takové skutečnosti za prokázané, navíc za situace, pokud měly povahu usvědčujícího důkazu proti spoluobžalovaným. I z toho důvodu došlo k úpravě popisu skutku v bodě III. výroku rozsudku, jak je uvedeno výše.
39. Skutková zjištění citovaná v bodě **IV.** výroku rozsudku má soud za prokázaná nejen z výpovědi obžalovaného S., jehož prohlášení viny stran tohoto bodu obžaloby bylo přijato, ale i z výpovědi utajovaného svědka [ve smyslu § 102a odst. 1 písm. a) trestního řádu], jakož i z listinných důkazů (odborných vyjádření, protokolu o sledování, záznamů o uskutečněném telekomunikačním provozu i záznamů hovorů učiněných ve vozidle obžalovaného S.). Přestože obžalovaný M. vypověděl, že nevěděl o tom, že místo kokainu agent dostane křidu, soud shledal, že minimálně po příjezdu do Vídně již o této skutečnosti musel vědět, jak se podává nejen z výpovědi obžalovaného S., který dokonce uvedl, že se již o výměně kokainu za sádku bavili v autě při cestě do Vídně, ale i již nyní odsouzeného N.G., který uvedl, že tu křidu drtili společně, kdy tyto jsou v souladu se záznamem o sledování, jak byl učiněn rakouskými orgány (č.l. 2843-2851). Z potvrzení o předání vyplývá, že Policie ČR převzala od rakouských policejních orgánů bílou látku o váze 301,61g (č.l. 2635-2637). Podle znaleckého posudku poskytnutého rakouskou stranou ze dne 4. 9. 2020 bylo zjištěno, že v prášku předaný bílý prášek neobsahoval žádnou účinnou látku (č.l. 2638-2643).
40. Dále soud uvádí, že z kurzovního lístku byly zjištěny kurzy EUR x CZK v období 3. 8. 2020-31. 8. 2020 (č.l. 453). Dále bylo zjištěno, že na základě evropského vyšetřovacího příkazu provedly rakouské orgány prohlídky bytových a nebytových prostor u obžalovaného I.. Z protokolu č.j. PAD/21/00249061/011/KRIM byly zjištěny informace o průběhu prohlídky vozidla BMW XXXXX Compact, registrovaného na obžalovaného I. (č.l. 536-541). Při prohlídce vozidla byly nalezeny 2 sáčky s tlakovým uzávěrem, obsahující kokain o váze 6,8 gramů a 10,9 gramů. Dále byly z protokolu č.j. PAD/21/00249061/001/KRIM zjištěny informace o průběhu prohlídky rodinného domu na adrese XXXXX (č.l. 546-548), provozovny „XXXXX“ na adrese XXXXX (č.l. 553-554), restaurace na adrese XXXXX (č.l. 557) a bytu obžalovaného I., na adrese XXXXX (č.l. 561-564). Během domovních prohlídek byl zajištěn dánský cestovní pas č. XXXXX, vystavený

na jméno D.K., přičemž dle odborného vyjádření se jedná o padělaný doklad, který je možné zaměnit s originálním cestovním pasem Dánska (č.l. 1755-1761). Dále byly k důkazu provedeny protokoly o domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor a pozemku ve vztahu k obžalovaným S., M. i V.. Z protokolu č.j. NPC-1990/TČ-2019-2200E5 s fotodokumentací byly zjištěny informace o průběhu prohlídky bytu obžalovaného S., který je ve vlastnictví jeho dcery V.H. a nachází se na adrese XXXXX, bytová jednotka č. XXXXX. (č.l. 967-987). Při prohlídce byly zajištěny finanční prostředky v částce 165 000 Kč. Z protokolu č.j. NPC-1990/TČ-2019-2200E5 s fotodokumentací byly zjištěny informace o průběhu prohlídky vozidla tovární značky Ford Focus, RZ XXXXX, VIN: XXXXX jehož majitelem je obžalovaný S. (č.l. 936-998). Z protokolu č.j. NPC-1990/TČ-2019-2200E5 s fotodokumentací byly zjištěny informace o průběhu prohlídky vozidla tovární značky Ford Mondeo, RZ XXXXX, VIN: XXXXX, jehož majitelem je obžalovaný S. (č.l. 999-1018). Z protokolu č.j. NPC-1990/TČ-2019-2200E5 s fotodokumentací byly zjištěny informace o průběhu prohlídky bytu obžalovaného M., který se nachází na adrese XXXXX, bytová jednotka č. XXXXX. (č.l. 1022-1038). Při domovní prohlídce byla nalezena hotovost ve výši 37 000 Kč a 3 320 €. Z protokolu č.j. NPC-1990/TČ-2019-2200E5 s fotodokumentací byly zjištěny informace o průběhu prohlídky vozidla tovární značky BMW XXXXX, RZ XXXXX, VIN: XXXXX, jehož uživatelem je obžalovaný M. (č.l. 1074-1085). Ve věci byla provedena domovní prohlídka v rodinném domě a prostoru k domu příslušejícím, který se nachází na adrese XXXXX a je v užívání obžalovaného V., o níž je učiněn protokol č.j. NPC-1990/TČ-2019-2200E5 (č.l. 1177-1229). Na místě byly zajištěny ručně psané poznámky (pravděpodobně s výpočty ohledně výdělečnosti prodeje pseudoefedrinu), přičemž z těchto poznámek nelze nic konkrétního určit (č.l. 2250-2252).

41. Z odborných vyjádření Kriminalistického ústavu v oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat vyplývá, že ze zajištěné elektroniky byla zadokumentována všechna data (č.l. 1941-1984, 2158-2176). Dále byly k důkazu provedeny lékařské zprávy stran zdravotního stavu obžalovaného S. a jím prodělaných mozkových příhod (č.l. 2484-2513, 5661-5662). Dále byly k důkazu provedeny rozsudky z trestních spisů ve vztahu k svědkům R.S., L.F. (č.l. 1610-1617, 1622), dále ve vztahu k obžalovaným trestní spisy Městského soudu v Brně sp. zn. 88 T 16/2021, Krajského soudu v Brně sp. zn. 1 T 10/2019, jakož i opisy z rejstříku trestů obžalovaných a zprávy o jejich pověsti.
42. Pokud se týká použitelnosti důkazů, na něž bylo odkazováno, soud doplňuje, že na základě příkazů k odposlechu (č.l. 2993-2996, 3004-3005, 3014-3016, 3024-3026, 3034-3036, 3046-3049, 3058-3060, 3075-3079, 3086-3088) vydaných Městským soudem v Brně, resp. Krajským soudem v Brně byly povoleny (prodlouženy) odposlechy telefonních čísel užívaných obžalovanými S. a M., kdy protokoly o záznamu telekomunikačního provozu dokumentují jejich pořizování z připojených CD nosičů (č.l. 3538, 3808, 3809, 3810). Stran obsahu předmětných příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu soud konstatuje, že tyto formálně splňují náležitosti ve smyslu § 88 odst. 1, odst. 2 trestního řádu – příkaz byl vydán soudcem místně příslušného soudu v písemné podobě, jsou v něm uvedena telefonní čísla, osoby uživatelů, doba, po kterou má být odposlech a záznam prováděn, byl označen trestný čin i konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud se týká ztotožnění osob hovořících na předmětných záznamech, nikdo z obžalovaných nevzněl námitku stran totožnosti hovořících osob a ani soud nezjistil důvod k pochybnosti o totožnosti označených mluvčích v předmětných záznamech hovorů.
43. Použití agenta bylo povoleno rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci (č.l. 2949-2954), povolení předstíraného převodu ve smyslu § 158c odst. 1 písm. a), c), odst. 2 tr. řádu bylo vydáno Krajským státním zastupitelstvím v Brně (č.l. 2958-2960), přičemž záznam o předstíraných převodech je rovněž ve spise založen včetně DVD (č.l. 3313-3321, 3322-3331). Sledování obžalovaného S. (§ 158d odst. 1, odst. 2 tr. řádu) bylo povoleno místně příslušným Krajským státním zastupitelstvím

v Brně (č.l. 3157-3158, 3163-3165, 3170-3172, 3176-3178, 3182-3183, 3190-3193, 3201-3205, 3212-3216) a doplněno protokoly o sledování (č.l. 3229, 3304, 3312, 3321, 3331, 3783). Pokud jde o přeshraniční sledování, toto bylo učiněno v souladu s vydaným Evropským vyšetřovacím příkazem (č.l. 2644-2820), přičemž podle § 42 odst. 2 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, důkazy získané na žádost justičního orgánu cizozemským orgánem mohou být použity v trestním řízení v České republice, pokud byly získány v souladu s právním řádem dotčeného cizího státu, nebo v souladu s právním řádem České republiky, přičemž v trestním řízení nebyla zjištěna ani namítána nezákonnost úkonů učiněných rakouskými orgány, z nichž vzešly důkazy provedené i v řízení před soudem.

44. Na základě výše popsaných závěrů stran skutkových zjištění má soud za prokázané, že obžalovaný **S. S.** ve výroku rozsudku popsaným jednáním ad I. – III. naplnil jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, dílem spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ve vztahu k jednání dne 28. 6. 2020 – ad III. výroku rozsudku). Obžalovaný S. neoprávněně jinému nabídl, prodal, jinak opatřil (ve smyslu výše popsaného jednání obžalovaného) a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku (kokain, pervitin) a prekursor (minimálně lék Rinasek s obsahem 60 mg pseudoefedrinu v jedné tabletě), takového činu se dopustil v posledních třech letech od svého předchozího odsouzení za totožný trestný čin (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2020 sp. zn. 1 T 10/2019); čin spáchal ve velkém rozsahu a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech.
45. Soud dále shledal, že jednání obžalovaného vykazuje znaky pokračování v trestném činu ve smyslu § 116 trestního zákoníku, a byť vykazuje určitou trvalost, je jednáním skládajícím se z jednotlivých útoků (specifikovaných časem, místem i způsobem jednání), které byly vedeny jednotným záměrem (nelegální distribuce omamných a psychotropních látek za účelem zisku), jednání popsané v bodech I.- III. výroku rozsudku naplňuje znaky shora označeného zvláště závažného zločinu; byla prokázána nejen blízká časová souvislost (fakticky trvalost), stejný způsob provedení (na více úrovních – obchod, distribuce, objednávka prekursoru pro skupinu výrobců omamných a psychotropních látek) s jediným cílem vedoucím k výdělečnému obchodu s nelegální látkou. Pokud jde o skutek popsaný v bodě III. výroku rozsudku, částečně byl tento skutek spáchán i ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to objednávkou tablet Rhinostopu nebo Rinasecu minimálně v množství 1 000 balení, přičemž z provedených důkazů nebylo možné zjistit, zda takové množství skutečně obžalovaní obdrželi či nikoliv. Vzhledem k uvedenému závěru o pokračování v trestném činu soud shledal, že obžalovaný S. se uvedeného jednání dopustil ve velkém rozsahu, kdy soud vycházel ze stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2013, které za množství velkého rozsahu u metamfetaminu (pervitinu) považuje hranici 1 500 g (500 g účinné látky), u methylester benzoylkoninu (kokainu) hranici 1 000 g (540 g účinné látky), u metamfetaminu (pervitinu) je hranicí velkého rozsahu množství 1 500 g (600 g účinné látky). Je totiž zřejmé, že obžalovaný dovozem 3 kg kokainu v letech 2018-2019 (bod I. výroku rozsudku), resp. objednávkou a zprostředkováním prodeje dalšího kokainu v množství cca 400 g (bod II. výroku rozsudku) naplnil kvalifikační znak „velký rozsah“ vícenásobně. Soud dále konstatuje, že určitý rozsah spáchání trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy nelze redukovat jen na množství příslušné drogy, s níž obžalovaný nakládal ve smyslu § 283 odst. 1 trestního zákoníku, ale při jeho stanovení se uplatní i další okolnosti, např. i délka doby, po kterou obžalovaný s uvedenými látkami neoprávněně nakládal, eventuálně i pro jak velký okruh osob byly tyto látky určeny (srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 501/2015). Jak bylo prokázané, obžalovaný S. neměl povolení k zacházení s omamnými a psychotropními látkami ve smyslu § 3, § 4, příp. § 8 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále

jen „zákona o návykových látkách“), přičemž methylester benzoylekgonin (kokain) je uveden jako omamná látka v Příloze č. 1, Seznamu č. 1 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a je zařazen do seznamu I podle Úmluvy o omamných látkách. Pokud jde o kvantifikaci množství léků obsahujících pseudoefedrin, resp. množství metamfetaminu (pervitinu), soud vycházel z odborných vyjádření Kriminalistického ústavu z oboru kriminalistika, odvětví (fyzikální) chemie, z nichž vyplývá, že už „jen“ množství 81 506 tablet léku Rinaseku, které byly nalezeny v tzv. kolárně v objektu bytového domu XXXXX (bydliště obžalovaného M.), je způsobilé k výrobě 2 882 g pervitinu, tj. množství téměř dvojnásobně převyšující hranici velkého rozsahu. S ohledem na množství objednaných a dovezených tablet ze Srbska – cca 300 000 kusů – je zcela zřejmé, že kvalifikační znak „velkého rozsahu“ byl překročen nejen ve vztahu ke kokainu, ale především ve vztahu k pervitinu (resp. prekursoru sloužícího pro výrobu pervitinu) několikanásobně, přičemž látka metamfetamin, obecně známa jako pervitin je uvedena v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, které podle § 44c zákona o návykových látkách stanoví seznamy omamných a psychotropních látek, a dále je zařazen do Seznamu II. Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb.). Tím, že soud učinil závěr o pokračování v trestném činu ve vztahu k celému jednání citovanému pod body I.-III. výroku rozsudku, byl trestný čin dokonán až po vyhlášení výše citovaného rozsudku ve věci Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2020 sp. zn. 1 T 10/2019, trestná činnost obžalovaného tak není ve vzájemném souběhu, naopak předchází odsouzení pro totožnou trestnou činnost je jedním ze znaků kvalifikované skutkové podstaty nyní projednávaného zvláště závažného zločinu spáchaného obžalovaným S..

46. Ve vztahu k nezákonné distribuci tablet obsahujících pseudoefedrin (bod III. výroku rozsudku) soud dále konstatuje, že prekursor je definován v čl. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. 2. 2004 o prekursorech drog tak, že jím jsou „všechny látky uvedené v příloze I, včetně směsí a přírodních produktů, které tyto látky obsahují; nevztahují se na léčivé přípravky, jak jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES z 6. 11. 2001, o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, a dále na farmaceutické přípravky, směsi, přírodní produkty a jiné přípravky, ve kterých jsou uvedené látky obsaženy tak, že je nelze snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodárnými prostředky.“ V příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 273/2004, na niž se přímo odkazuje, je uveden mimo jiné i pseudoefedrin, pro který v návaznosti na výše uvedené platí, že je ve smyslu zmíněné definice prekursorem nejen tehdy, když jde přímo o tuto látku samotnou, ale i tehdy, jestliže je obsažen v léčivých přípravcích (např. v různých druzích léků pseudoefedrin obsahujících), které samy o sobě pod tuto definici nespadají (neboť jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků), ale pseudoefedrin je jednou z jejích složek a lze ho snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodárnými prostředky.
47. Obžalovaný S. dále ve výroku popsaným jednáním ad IV. naplnil jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní všechny znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, když sebe i jiného obohatil o částku 16 500 € tím, že jiného (příslušníky Policie ČR vystupující jako osoby odběratelů při předstíraném převodu) uvedl v omyl spočívající v záměně objednaného množství omamné látky (kokainu) za křidu, čímž byla Policií ČR způsobena škoda ve výši 433 455 Kč, tedy větší škoda ve smyslu § 138 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku; čin spáchal jako člen organizované skupiny.
48. Ve vztahu ke kvalifikačnímu znaku „člen organizované skupiny“ (bod IV. výroku rozsudku), resp. „ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech (bod. I.-III. výroku rozsudku) soud uvádí, že organizovanou skupinou se rozumí sdružení nejméně tří osob, v němž je provedena určitá

dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, čímž jsou umocněny škodlivé dopady pro společnost. Skupina nemusí mít trvalejší charakter a tímto způsobem lze spáchat i jen ojedinělý, jednorázový trestný čin. Nevyžaduje se výslovné přijetí za člena skupiny nebo výslovné přistoupení ke skupině, ale postačí, že se do ní pachatel včlenil a aktivně se na její činnosti podílel. Organizovaná skupina působí ve více státech, jestliže působí na území nejméně dvou států, přičemž postačí, že jedním z těchto dvou států je Česká republika. Není nutné, aby byly ztotožněny všechny zúčastněné osoby nebo aby se všechny osoby účastnily hlavní trestné činnosti nebo ji alespoň znaly, když postačuje dílčí jednání i méně závažného charakteru, jež ale v rámci plánovitosti a koordinovanosti organizované skupiny zajišťuje dosažení cíle (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 504/2015, 11 Tdo 1236/2015, 11 Tdo 155/2018). Zákonná díkce „ve spojení s organizovanou skupinou“ dopadá i na volnější formy vztahu pachatele k takové skupině, než je jeho členství v ní; může se jednat i o významnější spolupráci s organizovanou skupinou, jež působí ve více státech, v zásadě srovnatelnou s členstvím v takové skupině (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 1044/2021).

49. Z provedeního dokazování má soud za prokázané, že obžalovaný S. společně s obžalovaným M. (viz níže) spáchali výše popsané jednání pod bodem II. a III. výroku rozsudku ve spojení s organizovanou skupinou, jejíž členové se podíleli na distribuci omamných a psychotropních látek a precursorů v Evropě. Je zřejmé, že obžalovaný S. byl napojen minimálně na osobu „T.“, od kterého ve Vídni kupoval kokain, který následně prodával dalším osobám v České republice, minimálně F.B., který jej distribuoval dále. Obžalovaný S. společně s obžalovaným M. objednávali dovoz léků s obsahem pseudoefedrinu v Srbsku, odkud je vozil minimálně B.S., přičemž na nákupu léků či jejich přípravě na transport se věnovaly další nezjištěné osoby. Tyto léky pak byly obžalovanými S. a M. dále distribuovány konečným uživatelům (tj. výrobcům pervitinu) či dalším osobám, které je distribuovaly konečným uživatelům. Minimálně v tomto rozsahu je zřejmé aktivní napojení obžalovaného S. i M. minimálně na dvě organizované skupiny působící ve více státech a podílející se na nelegálním obchodu s omamnými a psychotropními látkami (prekursory). Ze záznamů hovorů je zřejmá plánovitost i koordinovanost dovozu především ve vztahu k lékům dováženým ze Srbska, jakož i skrytý způsob takového dovozu, který byl potvrzen výpověďmi obžalovaných S., M. i V.. Závěry o organizované skupině lze vztáhnout i na jednání citovaném v bodě IV. výroku rozsudku, kdy na shora popsané záměně objednaného kokainu za křidu se podíleli minimálně dva obžalovaní (S., M.) a již pravomocně odsouzený N.G., a to způsobem a v rozsahu, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, přičemž takové jednání má rozhodně znaky spolupráce a rozdělení úkolů v rámci skupiny osob podílejících se na páčání konkrétní trestné činnosti.
50. Obžalovaný S. byl v přípravném řízení státním zástupcem označen jako spolupracující obviněný ve smyslu § 178a tr. řádu. V průběhu hlavního líčení následně státní zástupce soud informoval o skutečnostech, jež, dle jeho názoru, jsou v rozporu s povinnostmi, k nimž se obžalovaný coby spolupracující obviněný zavázal; obžalovaný S. byl proto soudem výslovně upozorněn ve smyslu § 190 odst. 2 tr. řádu, že by mu nemusel být status spolupracujícího obviněného přiznán (č.l. 5732). Nicméně při hodnocení výpovědi obžalovaného S. a jeho jednání v průběhu hlavního líčení soud shledal, že lze obžalovanému S. status spolupracujícího obviněného přiznat. Soud přihlédl nejen k výrazné změně zdravotního stavu obžalovaného, ale především k tomu, že obžalovaný byl od přípravného řízení ve svém doznání konzistentní, spolupracoval významně na objasnění trestné činnosti projednávané v tomto trestním řízení, ale i v dalších řízeních. Obžalovaný se doznal k trestnému činu, pro který je stíhán a jeho doznání bylo učiněno svobodně, vážně a určitě. Obžalovanému nelze klást k tíži, že v jeho výpovědi byly následně zjištěny určité rozpory, které však mohly být zapříčiněny jeho kognitivní poruchou, kterou diagnostikovala znalkyně MUDr. Švehláková. Obžalovaný S. byl veden snahou maximálně s orgány činnými spolupracovat a jeho

zdravotní stav (fyzický i psychický), který může mít za následek některé změny v jeho výpovědích, nemůže soud vést k závěru o odebrání statusu spolupracujícího obviněného, neboť by takový postup mohl být vnímán jako diskriminační (s ohledem na věk a zdravotní stav obžalovaného).

51. Vzhledem k výše popsanému má soud za prokázané, že obžalovaný S. se obou trestných činů dopustil v úmyslu přímém [§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku], když zcela vědomě, chtěně a cíleně porušil zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami či prekursory, přičemž se takového jednání dopouští opakovaně. Přestože v průběhu hlavního líčení vznikly na straně soudu vzhledem k neuspokojivému zdravotnímu stavu obžalovaného pochybnosti o jeho schopnosti chápat smysl probíhajícího trestního řízení, tyto byly rozptýleny závěry znalkyň z oboru zdravotnictví, jak bylo uvedeno výše. Vzhledem k učiněným závěrům mohl soud konstatovat, že obžalovaný S. se dopustil žalovaného jednání jako plně příčetný pachatel.
52. Ve vztahu k obžalovanému **E.M.** má soud za prokázané, že obžalovaný ve výroku rozsudku popsaným jednáním ad II. – III. naplnil jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, dílem spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ve vztahu k jednání dne 28. 6. 2020 – ad III. výroku rozsudku). Obžalovaný M. neoprávněně jinému nabídl, prodal, jinak opatřil (ve smyslu výše popsaného jednání obžalovaného) a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku (kokain, pervitin) a prekursor (minimálně lék Rinasek s obsahem 60 mg pseudoefedrinu v jedné tabletě), čin spáchal ve velkém rozsahu a ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech. Závěry soudu citované pod b. 43 odůvodnění rozsudku (viz výše) lze aplikovat i na jednání obžalovaného M. s tím rozdílem, že pokud se jedná o množství kokainu, na jehož distribuci se podílel (ad II. výroku rozsudku), jedná se o cca 300 g kokainu, tj. množství ve značném rozsahu ve smyslu stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2013. Nicméně s ohledem na přechovávání 81 506 tablet v tzv. kolárně svého bydliště, způsobilých k výrobě 2 882 g pervitinu, obžalovaný M. naplnil kvalifikační znak „velkého rozsahu“ vícenásobně, bez ohledu na celkové množství 300 000 tablet, na jejichž objednávce i dovozu ze zahraničí se podílel, přičemž látka metamfetamin, obecně známa jako pervitin je uvedena v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, které podle § 44c zákona o návykových látkách stanoví seznamy omamných a psychotropních látek, a dále je zařazen do Seznamu II. Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb.), když dle výše citovaného stanoviska je hranice velkého rozsahu u pervitinu stanovena množstvím 1 500 g.
53. Obžalovaný M. dále jednáním popsaným pod bodem IV. výroku rozsudku naplnil všechny znaky skutkové podstaty žalovaného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, když sebe i jiného obohatil o částku 16 500 € tím, že jiného (příslušníky Policie ČR vystupující jako osoby odběratelů při předstíraném převodu) uvedl v omyl spočívající v záměně objednaného množství omamné látky (kokainu) za křidu, čímž byla Policii ČR způsobena škoda ve výši 433 455 Kč, tedy větší škoda ve smyslu § 138 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku; čin spáchal jako člen organizované skupiny. Přestože obžalovaný M. popřel, že by o výměně kokainu za jinou látku dopředu věděl, soud má za prokázané nejen z výpovědi obžalovaného S., ale i z výpovědi již odsouzeného G., že minimálně po příjezdu do Vídně se o této skutečnosti obžalovaný dozvěděl, aby následně jednak vytvořil legendu o vyzvednutí „zboží“, jak uvedl utajený svědek, ale i se osobně podílel na rozmělnění křidy na prášek připomínající kokain, jak uvedl ve své výpovědi odsouzený G.. Následně obžalovaný M. hrál i svoji roli na místě předání, kdy vyzvedl hotovost od odběratele a následně mu předal balíček deklarovaný jako kokain, o němž věděl, že žádný kokain neobsahuje.

54. Obžalovaný M. projednávanou trestnou činností doznával, nicméně popíral rozsah svého jednání na ní a odmítal, že by se uvedeného jednání dopouštěl jako osoba navázaná na organizovanou skupinu působící ve více státech (bod II., III. výroku rozsudku) či jako člen organizované skupiny (bod IV. výroku rozsudku). Na základě výše citovaných výpovědí obžalovaných (S., V., S., V.), svědků (utajený svědek, S., S., P.) i se zřetelem k obsahu záznamu telekomunikačního provozu i záznamů hovoru z vozidla obžalovaného S. má soud obhajobu obžalovaného M. za vyvrácenou. Je zřejmé, že obžalovaný M. měl vedle obžalovaného S. svoji roli, ať již jako pomocník, závozník, kurýr či poskytovatel prostor pro uskladnění distribuovaných léků s obsahem pseudoefedrinu. Jeho činnost je tak jednoznačně navázaná na jednání obžalovaného S., který byl osobou převážně určující obchod s omamnými a psychotropními látkami (prekursory), a jehož pokyny obžalovaný M. plnil jako jedna z osob podílejících se na této nelegální distribuci. Tím však není snižována jeho spoluúčast na projednávané trestné činnosti, ba naopak jeho jednání rozhodně lze kvalifikovat jako jednání pachatele spolupracujícího s organizovanou skupinou, neboť se sám aktivně podílel např. na vyzvedávání pneumatiky dovezené ze Srbska a naplněné léky, takovou pneumatiku minimálně v jednom případě uskladoval v kolárně svého bydliště, osobně se podílel na předání kokainu na čerpací stanici ve Vídni aj. Jednání obžalovaného M., byť v menším rozsahu, má stejné znaky plánovitosti či koordinovanosti, jak bylo shledáno u obžalovaného S.. Stejně jako u obžalovaného S. má soud za prokázané, že se obžalovaný M. dopustil obou trestných činů v úmyslu přímém [§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku], když zcela vědomě za účelem získání finančního prospěchu porušil zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami či prekursory.
55. U obžalovaného **G.I.** má soud za prokázané, že jednáním citovaným pod bodem II. výroku rozsudku naplnil znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, když bez neoprávněně, tj. bez povolení k zacházení s omamnými a psychotropními látkami ve smyslu § 3, § 4, příp. § 8 zákona o návykových látkách zprostředkoval prodej 200 g kokainu, podílel se na předání dalších cca 200 g kokainu a dovezl do ČR dalších 100 g kokainu, přičemž kokain (methylester benzoylekgonin) je uveden jako omamná látka v Příloze č. 1, Seznamu č. 1 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a je zařazen do seznamu I podle Úmluvy o omamných látkách. Soud shledal, že v bodě II. výroku rozsudku popsání jednání je pokračování v trestném činu ve smyslu § 116 trestního zákoníku, neboť byly prokázány tři útoky specifikované časem, místem i způsobem jednání, které byly vedeny jednotným záměrem (nelegální distribuce omamné látky), naplňuje znaky shora označeného zvláště závažného zločinu; byla prokázána nejen blízká časová souvislost i souvislost v předmětu útoku. Vzhledem k uvedenému závěru o pokračování v trestném činu soud shledal, že obžalovaný I. se uvedeného jednání dopustil ve značném rozsahu, kdy soud vycházel ze stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2013, které za značné množství u methylester benzoylekgoninu (kokainu) určuje hranici 100 g (54 g účinné látky). Soud má za prokázané, že obžalovaný uvedený skutek spáchal v úmyslu přímém [§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku], když zcela vědomě zajistil obžalovanému S. či následně obžalovanému M. na základě jejich objednávky kokain, o němž věděl, že je nelegální drogou, jejíž neoprávněná distribuce je zakázána a postihována i na úrovni trestních předpisů, resp. se podílel na předání dalšího množství kokainu, přičemž kokain je uveden jako omamná látka v Příloze č. 1, Seznamu č. 1 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona o návykových látkách je zařazen do seznamu I podle Úmluvy o omamných látkách.

56. Oproti podané obžalobě však soud neshledal, že by se obžalovaný I. ve výroku citovaného jednání dopustil ve spojení s organizovanou skupinou. Tento závěr soud učinil na základě srovnání obsahu jednání obžalovaného I. s rozsahem a způsobem prokázaného jednání u obžalovaných S. a M., resp. ve vztahu k jednání dalších obžalovaných (S., V., V.), resp. dalšího původně spoluobžalovaného (F.B.). Soud konstatuje, že je nutné v nyní projednávané věci odlišit „prosté“ spolupachatelství od jednání, kdy spolupachatelé již vykazují znaky páčání trestné činnosti ve spojení s organizovanou skupinou. Podílí-li se na páčání trestné činnosti více osob, je určitá míra vzájemné kooperace dána vždy, ne vždy však lze takové jednání považovat za jednání v rámci organizované skupiny či ve spojení s ní. Rozhodujícím faktorem totiž je, nakolik má tato dělba činnosti schopnost reálně usnadnit spáchání trestné činnosti a zvýšit pravděpodobnost dosažení sledovaného cíle. Dále je nutné odlišit, zda konkrétní pachatel nebyl členy organizované skupiny či osobami spolupracujícími s organizovanou skupinou využíván, a tudíž jeho jednání není pokryto ani eventuálním úmyslem. Ve vztahu k obžalovanému I. bylo prokázáno dodání (na objednávku) 200 g kokainu obžalovanému S. 100 g kokainu obžalovanému M.. Pokud se týká účasti obžalovaného I. na jednání dne 29. 6. 2020 nebyla vyvrácena jeho obhajoba, že na místo předání dovezl balíček (kokainu), který mu předtím předal obžalovaný S., tj. obžalovaný I. „hrál“ jakéhosi kurýra, aniž by se jakkoli na zajištění tohoto množství kokainu podílel. Dle závěru soudu jednání obžalovaného I. vykazuje znaky „prostého dealerství“ ve smyslu nákupu drogy od jedné osoby a její prodej další osobě, což nelze považovat za sofistikovanější a koordinovanější způsob spolupráce, užší spojení jednotlivých osob či rozdělení úloh mezi nimi, jak by bylo možné očekávat od jednání osoby ve spojení s organizovanou skupinou (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze z 8. 4. 2014 sp. zn. 12 Ntd 5/2014). Pro organizovanou závažnou trestnou činnost je typické, že pachatelé chtějí utajit její fungování nejen před orgány činnými v trestním řízení, ale za účelem maximalizace znesnadnění jejího odhalení jsou určité skryté mechanismy aplikovány i mezi jednotlivé členy, aby případné odhalení jednoho či více členů nevedlo k ochromení celé struktury (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 1010/2016). Jednání obžalovaného I. však znaky plánovitosti či skrytých mechanismů zcela postrádá, když na objednávku od obžalovaného, ať již S. či M., zajistil (dovezl) objednané množství omamné látky. Dle závěru soudu tak obžalovaný I. jednal jako prostý spolupachatel ve smyslu § 23 trestního zákoníku, není-li jako pachatel jednající ve spojení s organizovanou skupinou. Jeho jednání nese obdobné znaky trestné součinnosti jako jednání dalších obžalovaných (V., S., V., B.), kteří nebyli stíháni jako členové organizované skupiny ve smyslu § 283 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, přičemž skutečnost, že množství kokainu předal jednak ve Vídni a jednak dovezl do České republiky nemůže sama o sobě vést k závěru o naplnění znaku spáchání trestného činu ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech ve smyslu § 283 odst. 4 písm. c) trestního zákoníku.
57. Ve vztahu k obžalovaným **T.V.**, **P.V.** a **M.S.** lze shodně konstatovat, že všichni jmenovaní jednáním specifikovaným v bodě III. výroku rozsudku naplnili po stránce subjektivní i objektivní všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, a to každý v rozsahu a způsobem specifikovaným ve výroku rozsudku. Obžalovaný V. prodal (minimálně 5 injekčních stříkaček s obsahem krystalického metamfetaminu), jinak opatřil a pro jiného přechovával omamnou a psychotropní látku (8,8 g metamfetaminu) a prekurzor (minimálně 30 000 tablet s obsahem pseudoefedrinu), přičemž z takového množství tablet by bylo možné vyrobit 1 080 g pervitinu. Obžalovaný V. jinému nabídl, prodal, jinak opatřil a pro jiného přechovával prekurzor, když minimálně obžalovanému S. jeho prostřednictvím i dalším osobám takto distribuoval minimálně 1 110 tablet a dále i 10 000 tablet obsahující pseudoefedrin, kdy takové množství by bylo způsobivé k výrobě 389,35 g pervitinu. Obžalovaný S. jednak vyrobil psychotropní látku (minimálně 38,9 g pervitinu z 1 110 tablet), dále jinému nabídl, prodal a pro jiného přechovával prekurzor (5 500 tablet a 6 600 tablet způsobivých k výrobě 427,9 g pervitinu) či omamnou látku (14,5 g metamfetaminu v místě svého bydliště). Žádný z obžalovaných neměl

povolení k zacházení s omamnými a psychotropními látkami ve smyslu § 3, § 4, příp. § 8 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, a látka metamfetamin, obecně známa jako pervitin je uvedena v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, které podle § 44c zákona o návykových látkách stanoví seznamy omamných a psychotropních látek, a dále je zařazen do Seznamu II. Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb.). Ve smyslu citovaného stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2013 je pro pervitin dle přílohy k tomuto stanovisku stanovena hodnota množství většího než malého 1,5 g, přičemž větším rozsahem je desetinásobek tohoto množství, značným rozsahem pak desetinásobek množství odpovídající většímu rozsahu, tj. 150 g pervitinu (metamfetaminu), velký rozsah pak představuje desetinásobek tohoto množství, tj. 1 500 g pervitinu (metamfetaminu). Je tedy zřejmé, že obžalovaní V., V. a S. žalovaný trestný čin spáchali ve značném rozsahu ve smyslu § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Oproti podané obžalobě tak u těchto obžalovaných došlo ke změně právní kvalifikace jejich jednání, a to s ohledem na skutkové závěry, jak je uvedeno výše, když pro absenci dalších důkazů bylo možné ustálit skutkový stav pouze v rozsahu citovaném v bodě III. výroku rozsudku.

58. U obžalovaných M., I., V., V. a S. nebyly zjištěny pochybnosti stran jejich přičetnosti či nedostatku věku. Společenská škodlivost všech obžalovaných je velmi vysoká, což je dáno povahou a závažností projednávaných trestných činů, kterých se obžalovaní dopustili, ale rovněž i okolnostmi, za nichž byla projednávaná trestná činnost páchána, jejím rozsahem i zaměřeností. Ve vztahu k obžalovaným S.M. je nutno konstatovat, že společenská škodlivost jejich jednání je zvyšována i tím, že se všichni dopustili více trestných činů.
59. Při úvaze o druhu a výměře trestu se soud řídil hledisky uvedenými v § 37 odst. 1, odst. 2, § 38 odst. 1, odst. 2, odst. 3 a § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kdy vzal především v úvahu povahu a závažnost spáchaných trestných činů, přihlédl k poměrům (osobním, rodinným, majetkovým i jiným) na straně jednotlivých obžalovaných, jakož i k jejich dosavadnímu způsobu života a možnosti jejich nápravy, taktéž přihlédl k chování obžalovaných po činu, a zvážil účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro jejich budoucí život.
60. Z výpovědi obžalovaného **S.S.** soud zjistil, že žije v Brně 40 let, je ženatý a má dceru. Dříve podnikal v pohostinství. V poslední době nepracuje, nepobírá žádný důchod. Sociální i zdravotní pojištění si platil, ale starobní důchod nepobírá. V době, kdy podnikal, měl příjem 30 000 Kč měsíčně. V současné době se nachází ve výkonu trestu, ve vězení je podruhé. Z lékařských zpráv bylo zjištěno, že obžalovaný prodělal v době výkonu trestu vysokou amputaci pravé nohy, při následné hospitalizaci byly řešeny dekubity na levé patě a v oblasti kostrče. Obžalovaný trpí fantomovou bolestí pravé dolní končetiny. Dle anamnézy je diabetik, trpí ischemickou chorobou srdeční, těžkou ischemickou chorobou dolních končetin, hypertenzí, žlučnickými kameny a prodělal několik mozkových příhod (nejméně tři v letech 2014-2020) s pravostranným postižením končetin na podkladě stenozy přírodních mozkových cév. Obžalovaný byl v minulosti čtyřikrát odsouzen, přičemž k prvním třem odsouzením nelze přihlížet, neboť byla zahlazena rozhodnutím Městského soudu v Brně sp. zn. 10 Nt 4/2014. Naposledy byl obžalovaný odsouzen pro zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), c) trestního zákoníku, dílem spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2020 č. j. 1 T 10/2019-2711, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 7. 2020 č. j. 6 To 46/2020-3096, resp. ze dne 2. 6. 2022 č. j. 6 To 46/2020-3969, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Citované odsouzení nelze přičítat obžalovanému jako přitěžující okolnost, když je znakem kvalifikované skutkové podstaty v nyní projednávané trestní věci. Proto lze přitěžující okolnost spatřovat v tom, že se obžalovaný dopustil více trestných činů, které páchal po delší dobu

a ve větším rozsahu [§ 42 písm. m), n) trestního zákoníku]. Oproti tomu soud při ukládání trestu přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný jednak prohlásil svoji vinu a soud jej odsuzuje jako spolupracujícího obviněného ve smyslu § 178a trestního řádu (viz výše). Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 10-18 let, a to dle trestní sazby přísnějšího ze souběžně spáchaných zločinů, tj. podle § 283 odst. 4 trestního zákoníku. Se zřetelem k postoji obžalovaného a jeho přispění při objasnění nejen projednávané trestné činnosti soud shledal, že je na místě uložit trest pod dolní hranici trestní sazby, a to za použití § 58 odst. 2, odst. 5 trestního zákoníku. Proto byl obžalovanému za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Byť se může jevit snížení výměry uloženého trestu jako minimální, a to i s přihlédnutím k délce trestu, který nyní obžalovaný vykonává, soud však poukazuje na skutečnost, že pokud by nebylo aplikováno ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody (§ 58 trestního zákoníku), byl by obžalovanému ukládán trest ve výměře okolo 14-15 let, příp. i více, neboť společenská škodlivost jednání obžalovaného je velmi vysoká a s ohledem na jeho opakování zvláště závažného trestného činu by skutečně přicházelo do úvahy ukládání trestu i v horní polovině trestní sazby. Uložený nepodmíněný trest odnětí svobody shledává soud trestem zcela přiměřeným ve vztahu k závažnosti trestné činnosti, pro kterou je obžalovaný odsuzován, jakož i jeho poměrům. Soud samozřejmě zvážil účinky a důsledky uloženého trestu v této výměře pro další život obžalovaného. Tyto skutečnosti však nemohou zcela eliminovat škodlivost jednání obžalovaného, jehož se na svobodě dopouštěl, a snižovat závažnost projednávaných zločinů. Přestože bylo poukázáno na nepříznivý zdravotní stav obžalovaného (diabetes, ischemická choroba srdeční, mozkové příhody), je nutné si uvědomit, že se jedná o chronická onemocnění, která obžalovaného neomezovala v páchaní projednávané trestné činnosti. I z toho důvodu má soud za to, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v určené délce, je zcela na místě. Obžalovanému byl dále uložen trest propadnutí věci, a to mobilních telefonů s příslušenstvím, které obžalovaný používal jako nástroje při páchaní trestné činnosti, resp. zajištěné množství léků Rinasek obsahujících pseudoefedrin, neboť se jednalo o prostředky bezprostředně se týkající projednávané trestné činnosti. Jelikož v úvahu připadalo uložení propadnutí věci (ze stejného důvodu jako u mobilních telefonů) ve vztahu k zajištěnému vozidlu obžalovaného Ford Focus, který byl v mezidobí prodán za částku 18 000 Kč, bylo rozhodnuto o propadnutí této částky jakožto hodnoty získané z prodeje věci užívané k páchaní trestné činnosti. Obžalovanému byl dále uložen i trest propadnutí věci – vozidla Ford Mondeo, u něhož má soud za prokázané, že představuje zprostředkovaný výnos z trestné činnosti, neboť je zřejmé, že obžalovaný S. si projednávanou trestnou činností fakticky zajišťoval prostředky na živobytí. Rovněž v mezidobí došlo k prodeji uvedeného vozidla Ford Mondeo, proto bylo podle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku uloženo propadnutí částky 19 000 Kč získané z prodeje uvedeného zajištěného vozidla.

61. Obžalovaný **E.M.** uvedl, že České republice má povolený pobyt, nemá české občanství. V minulosti provozoval butiky a herny. Není zaměstnaný, byl v evidenci úřadu práce, ale mohl by pracovat u rodiny. Je ženatý, má dceru, která však žije v Německu. V průběhu výkonu vazby byl obžalovaný hospitalizován na koronární jednotce pro srdeční slabost. Obžalovaný nemá záznam v Evidenci přestupků, byl v minulosti čtyřikrát trestán, přičemž lze přihlížet toliko k poslednímu odsouzení, a to trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2018 sp. zn. 5 T 177/2018, kdy byl pro přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let za současného vyslovení dohledu. Polehčující okolnost soud spatřuje v doznání obžalovaného a projevené lítosti [§ 41 písm. l), o) trestního zákoníku]. Oproti tomu mu přitěžuje, že se dopustil více trestných činů (zločinů), v nichž pokračoval po delší dobu a ve větším rozsahu, dále pak, že se dopustil projednávané trestné činnosti ve zkušební době svého předchozího odsouzení [§ 42 písm. m), n), q) trestního zákoníku]. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 10-18 let, a to dle trestní sazby přísnějšího ze souběžně spáchaných zločinů,

tj. podle § 283 odst. 4 trestního zákoníku. Vzhledem k doznání obžalovaného i skutečnosti, že se snažil napomáhat orgánům činným v trestním řízení s objasňováním věci, mu soud za splnění podmínek § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložil úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 11 roků, tj. při dolní hranici trestní sazby. Přestože má obžalovaný sklon k páčání trestné činnosti a předchozí výchovný trest, byť zpřísněný dohledem, na něj neměl požadované a očekávané preventivní účinky, soud neuložil trest delšího trvání, neboť má za to, že by přísnější trest s ohledem na věk obžalovaného i jeho zdravotní stav nepřinesl jiný žádoucí efekt. Obžalovaný byl pro výkon uloženého úhrnného trestu odnětí svobody zařazen v souladu s § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou. Obžalovanému byl dále uložen i trest propadnutí věci, a to jednak mobilních telefonů jím užívaných v rámci páčání projednávané trestné činnosti, jakož i kuchyňské váhy, injekční stříkačky s obsahem sytké látky a černé plastové dózy s obsahem rtuti, které byly nalezeny při domovní prohlídce u obžalovaného a soud má za to, že jsou nástroji projednávané trestné činnosti.

62. U obžalovaného **G.I.** bylo zjištěno, že se narodil v Srbsku, ale trvalý pobyt má v Rakousku, kde žije více jak 30 let. Celou dobu svého pobytu v Rakousku pracoval, působil 19 let jako provozní v kasinu. Po jeho zavření si otevřel vlastní restaurace a má dvě další firmy, vše ve Vídni. Je rozvedený, s manželkou oficiálně nežijí, ale vychovávají syna, který studuje. Obžalovanému polehčuje jeho bezúhonnost, projevená lítost a částečně i doznání [§ 41 písm. a), l), o) trestního zákoníku], přitěžující okolnost soud neshledal. Oproti podané obžalobě došlo v řízení před soudem ke změně právní kvalifikace jednání obžalovaného na zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, s trestní sazbou 2 léta až 10 let. Vzhledem k uvedeným polehčujícím okolnostem soud shledal přiměřeným všem okolnostem projednávaného případu i poměrům na straně obžalovaného uložení trestu odnětí svobody v trvání pěti let, tedy v dolní polovině trestní sazby. Soud má za to, že s ohledem na povahu a závažnost trestné činnosti i zapojení obžalovaného do ní, nebylo možné uvažovat o výchovném trestu, tj. trestu odnětí svobody v maximální výměře tří let, který by byl podmíněně odložen na zkušební dobu. Obžalovaný byl pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly zjištěny důvody pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice. Obžalovanému byl rovněž uložen i trest propadnutí věci, a to 2 kusů sáčků s obsahem kokainu, které byly u něj nalezeny rakouskými orgány při realizaci domovní prohlídky a prohlídky jeho vozidla.
63. Obžalovaný **T.V.** vypověděl, že je zaměstnán u společnosti XXXXX a stará se o firmu XXXXX. Následně uvedl, že jezdí za prací do Švýcarska, pracuje na stavbě, má tam zajištěnou práci na dalších pět let. Obžalovaný je svobodný, ale vychovává dvě děti. Jeho čistý měsíční příjem na počátku trestního řízení byl 25-30 000 Kč. Obžalovaný uvedl, že je zdravý, v minulosti byl uživatelem návykových látek. Obžalovanému polehčuje jeho přestupková i trestní bezúhonnost, projevená lítost i částečné doznání [§ 41 písm. a), l), o) trestního zákoníku], přitěžující okolnost lze spatřovat v tom, že se dopustil projednávaného trestného činu ve větším rozsahu [§ 42 písm. m) trestního zákoníku]. U obžalovaného rovněž v řízení před soudem došlo ke změně právní kvalifikace jeho jednání na zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, s trestní sazbou 2 léta až 10 let. Vzhledem k uvedeným polehčujícím okolnostem, především pak k bezúhonnosti obžalovaného a rovněž tomu, že se snaží žít nadále řádným životem, uložil soud obžalovanému mírnější trest odnětí svobody v trvání čtyř let, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou. Se zřetelem k závažnosti projednávané trestné činnosti soud shledal, že není na místě ukládat trest výchovný nespojený s jeho přímým výkonem ve věznici, na druhou stranu má soud za to, že i trest kratšího trvání splní svůj účel z pohledu generální i individuální prevence, resp. výchovného působení na obžalovaného. Soud dále shledal, že v případě obžalovaného V., který prokázal finanční zajištění, resp. o něm mluvila i jeho matka (svědkyně V.), je na místě uložit i trest

peněžitý, neboť je zřejmé, že obžalovaný z projednávané trestné činnosti měl (anebo se snažil mít) finanční profit. Soud shledal, že vzhledem k dosavadním majetkovým poměrům na straně obžalovaného i jeho výdělkovým schopnostem je přiměřeným peněžitým trestem trest v celkové výměře 500 000 Kč, přičemž počet denní sazeb je zvolen se zřetelem k závažnosti projednávané trestné činnosti, výše denní sazby pak k finančním možnostem obžalovaného. Nadto uložený peněžitý trest ve své výměře doplňuje trest odnětí svobody a má vést obžalovaného k vlastní aktivitě spojené s jeho výkonem. Přestože státní zástupce navrhoval uložení peněžitého trestu ve výši zajištěných finančních prostředků, soud nemohl takovému návrhu vyhovět. Svědkyně V. uvedla ve své výpovědi konkrétní skutečnosti, které podložila i listinným důkazem, že určitá část zajištěných finančních prostředků patří její osobě, kdy soud při absenci jiných důkazů nemůže bez dalšího takovou výpověď pominout. Stejně tak obžalovaný V. od počátku trestního řízení poukazoval na skutečnost, že další finanční prostředky zajištěné při domovní prohlídce souvisejí s jeho podnikatelskými aktivitami. V hlavním líčení nebyly provedeny žádné důkazy stran možných finančních zisků obžalovaného V. z projednávané trestné činnosti. Soud při absenci zákonných podmínek § 70 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku nemohl ve vztahu k zajištěným finančním prostředkům uložit trest propadnutí věci. Při ukládání peněžitého trestu se soud musí řídit zákonnými podmínkami uvedenými v § 68 trestního zákoníku, nikoliv výši zajištěných finančních prostředků. Proto soud uložil peněžitý trest ve výši, jak je uvedeno, a nikoliv mnohem vyšší, jak bylo navrhováno ze strany obžaloby. Oproti tomu soud shledal, že další věci zajištěné u obžalovaného při domovní prohlídce či prohlídce jiných prostor, jsou předměty přímo související s páčáním projednávané trestné činnosti, byť to obžalovaný V. popíral, a proto podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byly ve výroku specifikované věci postiženy trestem propadnutí věci.

64. Obžalovaný **P.V.** ke své osobě uvedl, že je starobní důchodce, prodělal onkologické onemocnění, je nemajetný. K osobnímu stavu uvedl, že je rozvedený, ale žije společně s bývalou manželkou. Soud dále k jeho osobě zjistil, že byl v minulosti 6x odsouzen pro různorodou trestnou činnost, 2x však pro trestnou činnost související s užíváním či držením návykových látek, nicméně vyjma posledního odsouzení nelze k těmto odsouzením přihlížet z důvodu jejich zahlazení či fikce zahlazení. Naposledy byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2021 č. j. 88 T 16/2021-77 pro přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců; dále mu byl uložen i peněžitý trest v celkové výměře 20 000 Kč a trest propadnutí věci. Obžalovanému polehčuje jeho doznání a projevená lítost, [§ 41 písm. l), o) trestního zákoníku], fakticky i formální bezúhonnost, i když je zřejmé, že obžalovaný má sklony k páčání trestné činnosti. Přítěžující okolnost soud spatřuje v tom, že je obžalovaný odsuzován pro více trestných činů [§ 42 písm. n) trestního zákoníku], neboť jsou splněny podmínky pro ukládání souhrnného trestu vzhledem k poslednímu odsouzení obžalovaného. Se zřetelem k výše uvedenému, kdy rovněž u obžalovaného došlo ke změně právní kvalifikace v podobě jejího zmírnění, soud uložil za podmínek § 43 odst. 2 trestního zákoníku podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku, tj. podle přísnějšího z obou souběžně spáchaných trestných činů, souhrnný trest odnětí svobody v trvání 5,5 roku, pro jehož výkon byl obžalovaný v souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 2–10 let, přičemž soud nemohl pominout jeho předchozí odsouzení pro trestný čin obdobného charakteru. Vzhledem k nemajetnosti obžalovaného nebylo na místě uložení výraznějšího peněžitého trestu, jehož výše by byla způsobila k ovlivnění výměry trestu odnětí svobody; výrok o peněžitém trestu i jeho výměra tak byly toliko zopakovány s ohledem na ukládání souhrnného trestu. Nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5,5 roku je stále trest v dolní polovině trestní sazby a dle závěru soudu je zcela adekvátní rozsahu trestné činnosti obžalovaného, jeho aktivnímu zapojení do jejího páčání, jakož i jeho osobnostnímu nastavení a osobním poměrům. Soud shledal, že není na místě uložit obžalovanému toliko výchovný trest, když nelze pominout jeho předchozí odsouzení, která jej neodradila od páčání další (a mnohem

závažnější) trestné činnosti. Obžalovanému byl uložen i trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu a notebooku, a to jako nástrojů usnadňujících páčání projednávané trestné činnosti; z předchozího odsouzení byl zopakován trest propadnutí věci vztahující se k pervitinu, který byl u obžalovaného zajištěn v předchozím trestním řízení. Vzhledem k ukládání souhrnného trestu pak byl učiněn i výrok o zrušení výroku o trestu z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2021 č. j. 88 T 16/2021-77, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbývala podkladu.

65. Z výpovědi obžalovaného **M.S.** soud zjistil, že obžalovaný je majitel restaurace, kde působí jako provozní. Je svobodný, žije s družkou. Obžalovaný je recidivujícím uživatelem omamných látek (pervitinu), od počátku trestního řízení navštěvuje adiktologickou ordinaci. V přípravném řízení obžalovaný uvedl, že jeho měsíční příjem činí 30 000 Kč, vlastní byt a podíl na další nemovitosti. Soud dále zjistil, že obžalovaný byl v minulosti 10x odsouzen pro různorodou trestnou činnost, opakovaně pak pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Obžalovaný byl opakovaně ve výkonu trestu, a to i pro nedovolené nakládání s omamnou nebo psychotropní látkou (§ 187 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon). Obžalovanému polehčuje jeho doznání a projevená lítost, [§ 41 písm. l), o) trestního zákoníku], přitěžuje mu jeho obecná i speciální recidiva [§ 42 písm. q) trestního zákoníku]. Obžalovaný byl vzhledem ke změně právní kvalifikace jeho jednání ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 2-10 let. Především vzhledem k jeho trestní minulosti, byť již uplynula určitá doba od jeho posledního odsouzení, uložil soud obžalovanému podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou, neboť nejsou dány zákonné podmínky pro jeho zařazení do věznice přísnějšího typu. U obžalovaného S. vzhledem k jeho předchozím opakovaným nepodmíněným trestům odnětí svobody nebylo možné uvažovat o uložení trestu nespojeného s jeho přímým výkonem ve věznici, nicméně s ohledem na polehčující okolnosti i přístup obžalovaného soud shledal, že trest odnětí svobody v dolní polovině trestní sazby je trestem přiměřeným povaze trestné činnosti, zapojení obžalovaného do jejího páčání, jakož i jeho osobním poměrům. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný doznal i k výrobě pervitinu, k níž používal předměty a chemické látky u něj nalezené při domovní prohlídce, neměl soud pochybnosti o uložení trestu propadnutí věci, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.
66. Ve vztahu k výroku o zabránění věci, a to 199,42 gramů látky s obsahem 87,5 % hydrochloridové soli kokainu, soud konstatuje, že toto množství bylo zajištěno Policií ČR v rámci předstíraného převodu realizovaného dne 29. 6. 2020. Vzhledem k tomu, že nebylo možné uložit trest propadnutí věci ve vztahu k tomuto zajištěnému množství kokainu, jehož vlastnictví fakticky v rámci předstíraného převodu přešlo na Českou republiku, resp. Policii ČR, rozhodl soud o zabránění této věci ve smyslu § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, neboť takové množství omamné látky ohrožuje bezpečnost (zdraví) lidí. Ve smyslu § 101 odst. 3 trestního zákoníku je dále zřejmé, že Policie ČR nemá oprávnění zacházet s návykovou látkou ve smyslu § 3 an. zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, když látka kokain (methylester benzoylekgonin) je uveden jako omamná látka v Příloze č. 1, Seznamu č. 1 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznámech návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a je zařazen do seznamu I podle Úmluvy o omamných látkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku ve vztahu k výroku o trestu a náhradě škody lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybný.

Vzhledem k přijetí usnesení podle § 206c odstavec 4, odstavec 6 trestního řádu, kterým bylo přijato prohlášení viny obžalovaného, nelze skutečnosti uvedené v tomto prohlášení napadat opravným prostředkem (§ 206c odstavec 7 trestního řádu).

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 trestního řádu).

Brno dne 8. února 2023

JUDr. Dita Řepková, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

